

הבנק להתפתחות חברון בע"מ.

התשובה, וכשם שיש מי שמעמיד שאלה, לא בשביל לקבל את תשובתה, אלא כדי להיות מן השואלים... כמו כן, יש, והנה לפנינו, מי שמשיב על שאלה שלא שאל אותה אדם מעולם, ורק כדי לסלוא או כדי להצמיח את התשובה...

ונכר הדבר, שהתשובות הללו לא בריו הן נכתבות באישינות, ואינן מושג, כאלו יש איוו דחיה פנימית להשיב וזכור ולהשיב, ויחייבה מה מרובה ומה קשה היא, שיש כמי שמפסג על הרם ונכונות בשעה שלפניו דרך ישרה וקריבה, אלא שמשום מה הוא מוצא לו ענין לסור משנה ויחזק בדרכים עקלקלות, שכלבד הפסג המפדך את הנף ומאבד את הוסי, הוא צריך למלא עוד תפקיד אחר יותר קשה, לאחז את עיני אחרים, לבלבל את דעתם ומחשבותיהם ולהביאם לירי הכרה, שדוקה המפסג הזה הוא הדרך הנכונה וגם היא שרה.

ואעפ"י שאין אמנות זו לא נקלה ולא קלה, יש בה בכיון צורך למעקפים בה, והיא לא הסתם עי סופר זה או אחר ותחשב ענין לדורות, כי בשעה שעובים מצינו סיבה שהיא, את הדרך הישרה, אין קץ למספר הרכיבים העקלקלות שאפשר להעתיק ולהענות בהן, וכי רואה מהרחיק לבו ומעמקי מחשבותיו הנובעות מרחיק חיו ומרחיק בנתח...

צריך להניח, שאין כל הדברים מכוונים, כלפי המאמר שלפנינו, שהוכרחנו בראש דברינו, כי ברענו זו עוד לא ירדנו לסוף דבריו של הכותב, ואין אני יודעים עוד מה שיעלה במצותנו בשעה שיגיע אל חלק העיקרי ויבאר את השקפותיהם של האגדה והמורח, הוא מתחיל מן האי ומסדר שלש עשרה שאלות על העבר, ההווה והעתיד של עם ישראל, ומביא לענות על כלן בשם כל מפלגת הדור, ואם הציונות האגדה והמורח, את הסדר המורח הוא מביא, והתחלתה במפלגה קיצונית אחת, ועברתי למפלגה קיצונית השני ולמספר האחרות את המפלגה העומדת בתוך, והוא סובר, שלא יפגש בהכחשות וסותרות, מצד מי שהוא בנוגע לאמנת הדברים שהוא אומר בשם המפלגות השונות (ז-הכותב).

כן, עלי להעמיד היכף סימן השאלה בצד הדברים האלה, כי דוקה אין אני סוברים, כן, חוקה הוא על מורח

זה ה"תפקידו ולזה נוצר, כה חשבנו ובה הרגשנו, מפני שכן היינו מוכרחים להניח, ויש אשר בעת ובקש לו האדם דרך האמת, הדרך המיועלת והמפדך, וזו ה"תפקידו של המורח, והמנוח לחקל לו דרך עתיקה, להראותו המפרה מקום ושכן בו אור, והרחיקה, הרצון לבקש, זה צריך לבוא מתנועה עצמית, כי המנוח יתגד ויבאר הדרך, רק לאהר החלולים אחריו.

והי, שלא אחר, רבינו הגדול המליא לעשות בכתו כי עז, ובחכמתו העליונה ה"ה הוא היוצר יש מאין, והיו מאלה אשר בעת תנו, מרחק החיים ויכל, ארחות עקלקלות אכזר, גם את הרצון לעלות מעלה, את החשבות לבקש דרך האמת ויבאנו בורם החיים ויבאנו בגלי חושי, ויהי כי האירה להם ההצלחה וההשגחה הנובילה אותם שם אל בית מדרשו של רבינו וצ"ל, שם אל מנת האורה ויבאנו במגע אנו — מלאות ראינו בבח מעשי.

לא רק מורח דרך ה"ה—יוצר ה"ה, יוצר נשמת ורוח לב נשמה, לא רק למד דרך החיים כי אם גם נתן את הרוחניות, יצר להנהיגות הנשיות, הרצון תנו לעלות לחשיג ולספוג חכמה, ה"ה וברגע האחרון עת חשינו בצלז ומרחו אצל עלינו הרגשנו, כי ה"ה הוא בענינו, בעד דור העתיד, הרגשנו שה"תפקידו, ולזה נוצר, * * *

יוצר המחשבה והחושב, וה"ה חשם המצומצם אשר ביכולתו לבטא, ואין אפשר דוקה כל יציר למעלה באומקי המחשבה והחכמה העליונה, והנהנו דלי הדמות, גם זהו חק וקיום מורח המנוח והמורח

נותן ומסבך כסף לעסמים כד"ה

לא זו הדרך...!

תחת השם, הציונות האגדה והמורח, יצא בשורה מאפרים אחר מראשי המרכז העולמי של המורח, הר"ה ש"ב. מלרס, שגא אליה, זה לא כבר, מן הגולה, רוצה הוא איוו לנסות את כחו באורא דא"י, ולענות גם הוא את חלקו על שאלה, שהמורח מעלה אותה הסדר על שפתיו ושהחלק העיקרי שבה הוא, המורח והאגדה—מאי בנייהו? על שאלה, זו שהמורח, המורח, מולידים אותה בין המשיג והמ"ה המסורתיים, בין, העט והניר, או בלשון שלישי: בין, המסר והמסר—כבר כתבו מאפרים וחברו ספרים, הרב פ"שמן ואחרים, כלם יענים במשפטיהם המפחכים בים של דיו, ור"ה צ"ם, להביא את המפלגה אל החוף ויצא את המוצא משאלה זו המסורה, שום מה, את מחותניהם של המסרים האלה, ואעפ"י שמתוך להם, אין שאל ואין מבקש, רוצים הם, בכל זאת להתעקש ולעלות במים אדירים כדי להעלות את—ההברדי אשר בין שתי ההסתדרויות האלה, האגדה והמורח, ולברר וליבון עד אשר ירוק בו הקרא ויבין אותו לאמתו...

ואעפ"י שכבר שברו עי כפת קולפסים, ונחרי נחלי דיו הלכו כבר למיזן, עוד לא נחברר הענין ברעלתו, כאילו לא נתנה עוד תשובה מספיקה לשאלה המורה זו, ועדין הדבר צריך למורח, ועדין יש בו חסר פילוסופי מרובה, כדי לסלוא בו את גליונות של החור, שלפ עותו של המתחן הציוני הרוש שגלה את קלון הנוכח ברבים, נחונת היא, מערכת המור המכונה, כל שבע מון קריאה נתן חיוני ומקורי לקדק קורא"י, ואם אינר בחסר החול אשר בהמעשיות, ש"בפי דוק, כלומר: כי נחום סמוקול (גליון וס) שתכנס הוא לען גם גנדלי ישראל יע, ואם אי אפשר למלוא את הגליון במון סבריה כוח, קריאה נתן חיוני ומקורי לקדק קורא"י, ובכל מקום בלתי מורח—משלמים את המון גם בחסר רציני המיוחד לפורח ומספיק לברר שוב את השקפות המורח והאגדה ישראל, ואת מי מהם צדק, אולי סיס יעלה ברוי מי שהוא להסיק שפעלתה אליבא דהנכונה, והמורח וכלא נקיים... ואעפ"י שהשאלה היא חסר קצרה, החשבות הן ארוכות מאד, כי על כל ה"שאלה" הוא העקר כיא

המנהיג והיוצר

(לסתקרות של רבינו הגדול מאריך של ישראל גאון התורה והראש ציוני מרן ר' נתן צבי זצ"ל)

ורחוק שמש ב"מורה, מפיצה קרנו אור, ובסוכבה בכל יום בעניוילה מחממת ומאורה, מלמדת בהן הברירה, מנהלת צמחם ובושמם, ומסובבת ברכה ביר רחבה, ואיש לא יזכר ולא יחשוב עליה, כן הוא גוגל שבעולם, היא מחממת, וזה תפקידה: היא מאורה, לוח נוצרה.

וכן הוא גורל המנוח הגדול, ותכלל שמיטת, לאורו הגדול יתגד הדור, מסקל ומישר דרך החיים מסבכולים ותחתיתם, ובאשן הגדולה גם יחרוך לחוק מניטיות תנש, שם יתכנס ויאר, שם יעיד ויעורר, ואיש לא זכר ואיש לא חשב, כי בכתתה 4 חזני, כי שורה גורלנו, כי זכינו להנהיג מיוו דברות קודש של חכמה ח"ה, וכינו להחיות בגלל של אילן ענקי ומרירי גלעלה ויחשבונו י"ה, כי הוא נחמד—עליו—ובי—אחרת—א"ה—אשר לחיות, מהאדם בא חרם ונוכח—בכת המור הגדול נכבה חשמו...

ותשבונו היינו כח בורח, חלף ה"ה שישו ועתה ערומים נהרנו, ובעשוננו נדרמים לחיוי חרם—מנקרת השאלה איוו המוצא...

מודיע בזה כי פתח משרד בירושלם

המשרד נמצא ברחוב יפו בית מלווים ויכרשמן חדר 12-18

במי הקולר חרו?

ביה ג' נ"טין ליה שבט תל אביב יצ"ו, אה כבוד מערכת העתון, קול ישראל ירושלים יצ"ו, הנני לבקש מאת כבודם הרבה לתת מקום בעתון שלהם בימים היותר קרובים למכתב גלוי דלמטה, ולמכתב השני הר"ה, למען ידעו כל החרדים דבר ר' מי החיוב בחלול שבת ובחלול כל קדש בארץ הקדושה, ובמי הקולר חלוי, ולא יתנו להחלול אותם שולל במשאות שוא ומדומים במסות היראה.

והנני אסיר תודה רבה במקדם, כנפש המצפה לתרם, קרן התורה ויהדות וזוהם בברכת התורה, ומיחל לרמתי שמים.

ישראל מאיר

נביאך, הו"לך שוא ותפל, ולא גלו על עונך להשיב שביתך, ויחיוו לך משאוי שוא ומדומים (איכה ב' י"ד) אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שנתנו (הוריות י') כל עדה שיש בה תנופה מאוסה כנדה ולסוף גולה, (סוטה מ"ב)

אם כבוד הרב זכ"ל וכן כשת מחרוזת אברהם יצחק הכהן קוק שלישיא, כאשר כבר חלפו שמונה שבועות מאז שלחתי מכתבי הנדפס למטה, ובו הרגשתי בפרש כי כל מה שעשיתי החפשים בענין חלול שבת וחלול כל קדש הכל תולים בהכרח, נהרגו לא הואיל להשיבני קושט דבר אמת, וגם בשום עתו, לא פלסם עד מה החשבה במורשה נגד החוברים על צדק, אשר עכ"פ למען חסר ממך עקשות מה יכ"י ולמען והיותם נקיים וכל ה"ה מן ההכרח לעשות זאת, למען הסר ממנו חלונות בני ישראל, מכל זה נזכר הכה בירי כלדתי, לעצור כעד התקין החשש אשר שורה עליו, כי הלכה רווחת בישראל שחוקה בהארה דמ"ה, וזאת יאלצני לבוא בדברים במכתב גלוי למען ידעו כהרגי אשר הקלה תלוי בצוארו, ומה יענה ימים עקורה, הוא נמרו עורבה הוא (שבת נ"ד) מי שיכול למחות באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, (ושם קל"ט) כל פרענות שבאא לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, אך יכ"י איש כמותו לאות בהרסות דתה בשאט נפש, ולא יסמ לבבו לעטור נגד דת הסיס והרונים, לעצור ברוחם של מורס ומחורבי דת, כלו אוי לעינים שכך רואות, ואוי לו לדור—שכך עלהם במוטו בארצנו הקדושה, ד' ירחם על כבוד שמו ויראנו נמלות בבוא לציון גואל במחרת לסיני, כנפש המתעורר להרמה כבוד ריאי ד' וחושבו שמו.

ישראל מאיר

ביה ג' טבת למדך ותעל שועתם אל אלקים תלמידי יצ"ו.

שמש ג' והאם נזכר, לדעת, את השמש, והוא כה רחוקה מסני, והאם נזכר, לדעתו ולחשיב ישר אליה והוא מכה במגורים, ידענו רק: ה"ה לנו אורח ה"ה לנו מורה דרך, ועכשיו כבר איננו וברגע חשום, נלגה המור הגדול של רבינו וצ"ל, ראינו רבים חרדים מתפעלים רבים המכשולים בדרך החיים.

והוא למד גם לנו כי רבו גם האורות המוסיפות והמעטות, להחשיר צדיקים להשפך, כללי חלבי, אלו חקמים על משגם, ואין, אם המורה דרך אינו, נהמסים, ורונים, רוציני תנש עטרים אנו, הענינום תועה במקשות בחשך ושואלות מה, וי"ה אין נציעה להאיר, ואין נעלה מעלה ונכבה האש הגדולה, שקעת השמש ורבינו הגדול איננו!

אך לפחות נשמוך גם את הירושנה הגדולה שהאיר לנו, נשמוך על חשיב, אש שהחיות בלבונו, נלך גם נא, גם חומת הגדול של תורת אמת שנו הלאה הלאה אל המסורת שציון לנו, זה ה"ה רצוני האירי זה חיי שאויטנו חיידה, תלמיד

שלטא רבה וחיי אריאכ, להאי גברא רבה הרב הנאון וכו' כש"ה מיה אברהם יצחק הכהן קוק שלישיא, אחרתה"ה! פרס כל שיה אחיו קירא מרחוק בבקשת סליחה מאת כהרגי, על אשר הרעבתי עיו בנפשי נשט מול כהרגי כמכתבי, על גודל ענותנותו ועל מידת טובו אשען, אשר מסרים כבודו ושקף על חולעת כמותי להפוט לבו המורח לברכים הנאפרים באמת וצדק, אנכי מיום עשרי על דעתי ה"ה לי השתוקקת רב לכל בארצנו הקדושה, לא משום צד פלגנותי, כונתי היתה רק לשבוע מסוב קדושת הארץ, ולדעות צמאני מסים קדושים הנוכחים מסקור מים חיים הוא תורתנו הקדושה, וזה כששה חרשים אשר תל כתיב להפ עיר תלמידי יצ"ו, אבל מה מאד רות, לבו בקרבו, בראותו איך ששפו מה המים הנוגים את כל רמדות התורה והיהדות, אברהם האמונה ונכרתה מפי רוב חושבי העיר, וכל הקדוש לנו הוא באסוקפה הנדרסת לכל עובר, בראשית באו, אסורו ויחיוו לך למחות ביום, אבל לאש לאש נודעת כי נוכחה תוחלתי להפוטם מדרבם, יען כבר דשו בו, אבל דא עקא הכל תולים בקי סרוקי בתיא אולנא דרבנא ה"ה כהרגי שלישיא, על התחרות כבוד רגל בשבת אסור, לי הרבה מהם אשר, כהרגי החיר להם, יען זה הוא חרץ עצמות אשר אנו מתפללים בכל שבת שמכריבים ע"ה, ועל הכערה ויכיוו האלקסרי בשבת, אסור יכ"י אשר כהרגי לא אסר איסור דבר, והוא אצלו כהן ולא רומי בירי, וכן גם על המיול באפנים בשבת אשר זאת, היא מה בחופש שאין מסוה בכל החובות העור, לא יכולתי למסון זאת, בצלחת כי ידעתי את כהרגי, ואת שחתי שהשפיעה, אורחתי להצי להעריך לכהרגי מכתבי זה, להאר לפניו את גודל החיה וההפקות השורר מה, בכל דבר רתי בכלל ובהלכו שבת בפרט, ואם אשיג תשובה מכהרגי עם איסור על כל הדברים הנזיל, לא אנוח ולא אשקט עד אשר אוציא, לאור צדקה ותורתנו הקדושה, אשר ההפשים עד עז חסוד, ולא ה"ה הכה בירי כלדתי, לעצור כעד התקין החשש אשר שורה פה בכל בתי הספר, כי ידעלו את נשמת הדינים ברעל הכפורה רב, יאשר וכו' לתורתנו הקדושה, וכל הקדוש מהפכים לדעתם ההפשות, אין ידע מכל עשרת האלפים ילדים תלומדים בבתי הספר מה, שרע מעול מלכות שמים, היואמן כי יסופר? בעיר גדולה בעירנו תלמידי אביב אשר ארבעים אלף נפשות דרוס, בחיבה, כי, וזאת בארץ ישראל, כל יתי וכו' לשון הירוח דמות (חוק מהוקנים חובשי בית המדרש, הרב דעה כל יציעור בעם כי אין שוטע לו, אבל אם כהרגי ירצה לצאת בראש ולתגיד לעם פשעם ותמאנם, או אנהנו כלנו נרוץ אחריו, חזקו ולאמצו כפעת התורה הקדושה, ויחיוו לך למחות באנשי עירו

הנני אסיר תודה רבה במקדם, כנפש המצפה לתרם, קרן התורה ויהדות וזוהם בברכת התורה, ומיחל לרמתי שמים.

ישראל מאיר

נביאך, הו"לך שוא ותפל, ולא גלו על עונך להשיב שביתך, ויחיוו לך משאוי שוא ומדומים (איכה ב' י"ד) אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שנתנו (הוריות י') כל עדה שיש בה תנופה מאוסה כנדה ולסוף גולה, (סוטה מ"ב)

אם כבוד הרב זכ"ל וכן כשת מחרוזת אברהם יצחק הכהן קוק שלישיא, כאשר כבר חלפו שמונה שבועות מאז שלחתי מכתבי הנדפס למטה, ובו הרגשתי בפרש כי כל מה שעשיתי החפשים בענין חלול שבת וחלול כל קדש הכל תולים בהכרח, נהרגו לא הואיל להשיבני קושט דבר אמת, וגם בשום עתו, לא פלסם עד מה החשבה במורשה נגד החוברים על צדק, אשר עכ"פ למען חסר ממך עקשות מה יכ"י ולמען והיותם נקיים וכל ה"ה מן ההכרח לעשות זאת, למען הסר ממנו חלונות בני ישראל, מכל זה נזכר הכה בירי כלדתי, לעצור כעד התקין החשש אשר שורה עליו, כי הלכה רווחת בישראל שחוקה בהארה דמ"ה, וזאת יאלצני לבוא בדברים במכתב גלוי למען ידעו כהרגי אשר הקלה תלוי בצוארו, ומה יענה ימים עקורה, הוא נמרו עורבה הוא (שבת נ"ד) מי שיכול למחות באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, (ושם קל"ט) כל פרענות שבאא לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, אך יכ"י איש כמותו לאות בהרסות דתה בשאט נפש, ולא יסמ לבבו לעטור נגד דת הסיס והרונים, לעצור ברוחם של מורס ומחורבי דת, כלו אוי לעינים שכך רואות, ואוי לו לדור—שכך עלהם במוטו בארצנו הקדושה, ד' ירחם על כבוד שמו ויראנו נמלות בבוא לציון גואל במחרת לסיני, כנפש המתעורר להרמה כבוד ריאי ד' וחושבו שמו.

ישראל מאיר

ביה ג' טבת למדך ותעל שועתם אל אלקים תלמידי יצ"ו.

שמש ג' והאם נזכר, לדעת, את השמש, והוא כה רחוקה מסני, והאם נזכר, לדעתו ולחשיב ישר אליה והוא מכה במגורים, ידענו רק: ה"ה לנו אורח ה"ה לנו מורה דרך, ועכשיו כבר איננו וברגע חשום, נלגה המור הגדול של רבינו וצ"ל, ראינו רבים חרדים מתפעלים רבים המכשולים בדרך החיים.

והוא למד גם לנו כי רבו גם האורות המוסיפות והמעטות, להחשיר צדיקים להשפך, כללי חלבי, אלו חקמים על משגם, ואין, אם המורה דרך אינו, נהמסים, ורונים, רוציני תנש עטרים אנו, הענינום תועה במקשות בחשך ושואלות מה, וי"ה אין נציעה להאיר, ואין נעלה מעלה ונכבה האש הגדולה, שקעת השמש ורבינו הגדול איננו!

אך לפחות נשמוך גם את הירושנה הגדולה שהאיר לנו, נשמוך על חשיב, אש שהחיות בלבונו, נלך גם נא, גם חומת הגדול של תורת אמת שנו הלאה הלאה אל המסורת שציון לנו, זה ה"ה רצוני האירי זה חיי שאויטנו חיידה, תלמיד

באגדה

מתנועת האגדה באנגליא, לגוריו (אויב), חלל מראשית החרף יצאה האגדה בלוגיון בעקבות ארינו גרולה, נפתח לשבת חרש שאלה נכנס בתור סוכר מספר הרושן ה"ה גיימן עקוב, יד ביר עם סוכר, חכמה, ח"ה, ג' גרולה, תחת, הנחמשת, ח"ה, ג' שר, נעזבו אספות העולות בחלקי חשונים של אנגליא, במסורת ארגון שם בקצוות מקומיות, בלוגיון עצמם נהארגנו ארבע קבוצות, עמי הווינצויבה, של גברות, חשונות אחרים הסתדרת כסרים אגדה נשים, חבורה צעירים עסקים בארגון הסתדרות צעורי אגדה ישראל, על מכתב התורח שהשיק מרכזו הארצי בפ"ה, לשבת התקין חרדי בארץ עגלה האגדה בלוגיון בתעמולת רחבה בין חשונות חשונות

ומטלא עסמי בנה לכר ענפיהם

שיש לקיות מסנה תוצאות טובות, האגדה הלוגרנית מוציאה כסרים בלשון חרשי תחת השם, לגוריו דוואיש בולעשין הנשלה לכל החברים וכסרים להצביר, היותר, הרבה כביר להפין את רעיון האגדה.

מתנועת בנות אגדה ישראל, לורו (אויב), במשך החרשים האחרונים נתוספו קבוצות מקומיות של בנות אגדה ישראל בערים גדול: דרסוק, קרושפין, קופא, דובלין, פירסקי, אורקוב קלוביצק, ואלושיץ ואחרות, בחמשה עשר שבט נערכו בכל העירות אספות חגיגות, כי ליום נסדרה העולות מבורה, פורת חשונה צעירי בחבילות מיתרות במחבות מענינות, ההנכנס מזה הוצאה להנכשת למסרים עניים.

הפרכו בלורו עושה הכנות קדניות להג הויב של בנות אגדה ישראל למלוא שנה ליצירתה שחל ביום כ"ג אדר ב' להצגה זו סקין, המרכז מחת ילדים כשם, ח"ה, המשתתף היותר, במאה העשרים, בלורו מסרים חגיגת ערב ביום הויבל שבו יצאו בנאותם חשונים נאותם גורים מתוך מוחץ לארץ, העתון, בית יעקב, יופיע לכבוד הויבל בפורסט גדול, וכי יבא רוח ספורט מכל ההתפתחות הסתדרות בנות אגדה ישראל.

אנטריון (אויב), הסתדרות בנות אגדה ישראל שהארגנה שלפני שנה, מתפתחת באופן טוב מאוד, תודות לעבודתה הכבדה יענה שר הנשיא, ואחא אחרות מחברותיה עלה בירי האגדה לרכוש לה בית שלם בעד בניה האגדה שבה יסודרו מרכז השעורים היומיים גם קורסם שונים, בחמשה עשר שבט, ערכה, והסתדרות חגיגה גדולה בהשתתפות יותר ממאה נערות, שהצליחה מאד והפיתה רוח חדש וסוף נוסף בקרב החבורות העקביות העתידה.

הוצאת הרי יצחק בריינר, צריך (אויב), ביום א' בשלח, ש"ה, הר"ה יצחק בריינר מפרנקפורט ביצירי הוצאה על האידאולוגיה של האגדה, דר בריינר עמד ביחוד על המלחמה המפוסכה שעל החרדים בארץ ישראל לנחל לשם ששורה על יסודי התורה, בבית האמ"י היהודי, אם ארץ ישראל—אוסר, הנואם—עומדת באמת לחיות, ע"י ההגדרה הפמפריה, לבית לאומי מוכנסת לשם היהודי—צריך שקורם כל החקקת התורה להסתכנות החידה בחוקת הקהלה, או אששיר, הוא זה שהממשלה בעלת המנטה רוצה למסור את השלטון ליד האדם החדש, ליד האדם של, נתי, בכל הנוים, הוכות על יושב ויבין הארץ בתור ארץ ישראל ישנה רק להעם היהודי העתיק—ע"ה, בארץ

הצביר, הצבירים היהודים, עליהם לדעת שהחרדים לא ינתנו עד אשר יצליחו להשיג את התורה על חיי הצביר בארץ ישראל.

אחרי הוכחות הרבים שבהם לקחו חלק, רבים מסתנגניו האגדה, לקח חרדי בריינר שוב את רשות הדבור והצויר שהמתנגרים אל, מכינים בכלל לשם מה מנהלת האורטודוקסיה את, המלחמה, לא נגד חיי החידים סכנות מלחמה זו, רק נגד האידאולוגיה האי יהודית שהלאמיות היהודית קבלה מקאומים נכרים, האורטודוקסיה יוחמת נגד המהוללות הצביר הרבה יותר מאשר נגד המהוללות המרס, החרדים לא יתנו את עצמם למי, ולעולם לא יסירו את גלות אורם בגלות ווייזמן.

סדר רב עמרים השם

מוקיעים בוח שברפום הר"ה שמואל צוקרמן חר"ה מצא למיניה ספר, סדר רב עמרים חשבים שיה בשנת החר"ה, בבאורים ע"י הר"ה ארי ל"ב פרוסקין ול, התנאים נהנים, אחווים אחרים מחמירה מוקיעים, לקול ישראל,

למדו את הדת היומי

למצבה של היהדות החרדית באר"י

אם בחוגים אחרים נגיש הוא רעב ללחם ולעספת זה במרחם הם בסעודת חנוכה, לפי הדף דוחם. כי לא הניעה נורת הרעב עד לאה האנשים והמסורות אשר מה יתר ופנה למוץ נפשם ונפש בניהם ולדמות נשם וחוגם, באופן אשר יתי' פחד אשר ביום בחרו אחד ישליכו איש את תורת מרם, תורת האמוניות הכופרת ועוד תורות כמו אלה בבתי תלמוד, תורה וישיבה למשל, או לכל הפחות בבתי חנוכה של אותו חוג אשר מצא את שכלי הורב וכל התורות שמשמש אצלו חליפות או בערבותי—ובפעם אחת יתכשל חלילה ויפסק קיומו אחד מהמקומים השונים אשר רבו כמו רבו בהנהגה סתומה של היהדות.

תנה לעספת זה נרגשה היא סכנה היהדות החרדית ולחנה המקרא את כל היהודים המקוריים, אלה אשר לא אבו להפטר מהעבר בן אלפי השנה של עם, אשר חיליה ישראו בהרפת ידיהם תופשי משופותי' להעבירה בים גלים שופפים.

לא מביא בתי התורה והישיבות הקדומים סכבר שהם הם בניו היהדות המקוריות ומפסחיו קיומו של עם ישראל בתור עם ישרא' בן תורה השמיים ועם אקלים, המסורות הללו, וקנה השיבה החופש עליהם מימי חוסדם—בחדש עם הישוב הראשון בארץ—ועד עתה, וידעת לספר מהמרה תלומה ועתה, ורעשים שעברו עליהם עד אשר החלישם הביאו עליהם, וקנה בלא עת ונלאו ירי העוסקים בראשה להפציץ מור ותרופה, וכל אנשים מפורשים בעל כרחם ושלא לפי יכולתם בלל מעשרות רבים מתחם הרץ בימי יוקר ורעבון כאלה, עד שאי אפשר עוד להתקין מעמד והמצב פוסקים.

לא מביא אלה, אלא שנים בתי התורה והתפוס, אשר חתה יר אנדה ישראל, אלה הבתים אשר זה עתה נוסדו וחילדו רך ופלא עליונים, גם על אלה עובדת הרעשה ודורידה חוקה אשר אם לא יתאמצו אלה הירידים להעריך את ערך מוסדות אלה היהדות החרדית בהתאמות ויצאות מהרגיל ובמסורות נפש ויצאות מהכלל, י' וידע מה העתיד הקרוב ויבא לנו.

נסתגרים של אלו האחרונים עם רעונותם וכתם הניק נדונה יותר מסכנתם של מוסדות החרדיות, המוסדות השונים ודוקא מפני רעונותם ונקמותם, כי בשעה שהמוסדות השונים התקדמו והתבשרו קומים בעם ויש להם ריבון קים בארץ מרה שהיא, באותה שעה אין ליונה זה, מוסדות התנוך של

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

הפובין

למצבה של היהדות החרדית באר"י

אגדה ישראל, כל שרש וענף והתקשרות בעם, והמסורות הישנים אם ימצאו להם האנשים החרדיים הם ימצאו את הקרקע יעבודתם מוכנה אך חסרה נכוס ושרוד והכשרה, מה שאין כן המסורות של אנדה ישראל אשר להם עקר חסר מן המספר, ועריין העם איננו יודע מה הם היהדות החרדית ועריין אין להם מעמד קבוע כל שהוא להתקן חלק כל שהוא מהם.

ואת ועוד אחרת, כי הענף החדש הזה, מוסדות התנוך החרדי של אנדה ישראל, חדשו מעיד על סכנתה, כי אהה משני אלה י' כאן, או שגארה ישראל מצאה מקום להתגבר בהשכ נרחים ליהדות החרדית או שמצאה נחיתון להקם דבר חדש מתחלתה מה שנוצר לרגלי התגברותם של אויבי הדת והיהדות, ושני אלה אם לא ימצאו את העקרה התכונה להתבצרותם בימי עליונים, כפולס במסות והיהדות החרדית תהי' אחרי כן מהעוקפים ואינם נענים, ושני הדברים האלה יתר הנה באמת יסודם של בתי התנוך של אנדה ישראל, כי לרגלי סכנה ומסכנות, שונות ירדה היהדות, המספרית ממדרגתה העליונה בתורה ודת בארץ ישראל כפי מה שירענה בעבה, והאויב עשה פריצים אחרי פריצים עד אשר קרוב הי' להאמין שהי' תפוג תורה מעדת המספרים ובעקרי הקרוב תהי' שבויה כלל בידי הולמי היהדות כשלא י' נמצאו אנשי כבד והקטיו בתי התנוך מסורתיים לעדות המספריות לחיותן ולהפחית בתן שוב את רגשי מקוריותן שהצטיינו בהם המיד ואשר עומד כאמן אשר לא פללו להם גם מיסוריהם, והיהדות המקורית ראתה לפני עי יד זה עוד שותף גדול וכפריע בהחזקת המעמד המקורי בפני כל המסתערים עלי' ואומרים לפרי' בה פרצוה.

כמשפסם של בתי התנוך לידיו העדות המספריות בירושלם כן הי' משפסם של בתי התנוך לידיו האשכנזים בערים ובמושבות מחוץ לירושלם, אשר כמו אלה כן אלה הציוני את היהדות המקורית במקום שעומדו רגשותיו ועמדה להטבע בללי הים התיכון, אויבי,

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

למצבה של היהדות החרדית באר"י

היה מי שהיה עלול הוא לשניאות ויכול היה שאף מסציון בהכמה יכול לפעמים למעוף ולהחזיק וילך בשוטה מוקה. ואיננו מרגיש כלל את הקלקול וההפסד שמביא גם לו לעצמו וגם למעריציו.

קראתי בדאר היום מיום ראשון חרוסה, סכתב מליצה מרהב קוק בעד הרב המהר"י הגדול אוסטורבסקי הנוסע למשועה בעד מנבית קרן היסוד לאחיו שכארגן פולין, לא נעלם מפני שררר קוק דרש לא פעם לטובת קרן המיוק וקיימתי שסוף כל סוף יעמוד על מעותו, ולמען האמת תחתי למצער העמלותיו בעד שור המיוק הזה, שוטו שמים! האם מחר עינינו מראות שקרן היסוד, הוא רק תענו' היתירי להעדר את יסוד הרב באהק עד היסוד בה, שבכחו מחזיקים נמסיות ובתי ספר שונים, מתערבות, שפליד, קלקול המדות והמסור, וטהר, משפחה, אין בו ולא כלום, ומטונה קרן זה, שבכחו נשען המורים המספרים והכפריים, כפירה לרנבות אפרי ילדי ישראל.

העולות אפרים במאר את הפסוק: חבר אפרים עצבים הנה לי, חלק לבם עתה יאשמו, וכן הוא אומר, חבר אפרים עצבים—הינו שמועה ועובר עצבים, הנה לי כי אם הוא מודה שצורך להכנע לאיוה כח מסיר ונשכח זה משום שאיננו משני עד את הסבה הראשונה, אבל סוף כל סוף, יבא ילדי הכרה שהעצבים הטה מהכל יחד, ויותר נקשם ולחשין את הבורא האמתי והעבדה, אבל אם חלק לבם—הינו כפירה ואפקסיות, עתה יאשמו, הדב יתר

ממקום דראות את הבורא והתהפכות הפתחים בימינו אלה, רב מהללם אבינו, סלכנו כלל, דבר וחורב רעע ושבי ומשחתו ועון ושפד מבני בירון, ואחר כך, הוא בכבודו ואלוהיו את האמה, אך לא נובש ותכסה כלמס פנינו שהם הציונים אינם נלאים, ובכל האמצעים שולחים ששולחים על נמין ועל שמאל, טילא, שלחו רבנים מרחקים, נבכל, עד אשר הקהל החרדי כבחינה ירד שנתפחה, ונשים

וכהאמפה הכללית השנתית שנקראה לפני שבועיים, נעדי שוב גוש הימין מחוסר ארגון והשמאל המעט בהנהגת החיים על דבר במול החלטה האמפה של השנה הקודמת בדבר תרומת החברה לקרן הישובי' שמונה לידות לשנה, ואחרי החלטת על הקצו' שנה של ששלת אפרים לידה בזה המיכה למסורות חפשיים במאה לידות, העודה לחשבון לכל חבר שמונה לידות, סכום כפול מבעתם הקודמות.

עיי המצב האיום הזה שהוא פרי עבודתם של חברי השמאל, שגרם להפסקת תנועת הבנין בשכונת ושהשפיע על אחיהם מחברי הימין להקים את בניניהם דוקא מחוץ לשכונת והביא את החברים לירי אבניה ויאלוש, כמור בקיום החברה ויצר רעיון חוק ככל החברים נעשת פרוק החברה—פקע בה הפל והביא סוף סוף אחיהם ממנהיגי הימין לירי התעוררות ויצאת מן הרגיל והללו ארגון את החברים החרדים להתבונן להשקפה הכללית עלי' אספה מוקדמת שבה תארו בנאותים חסים ונלהבים את מצב החברה, והסכנה הגדולה הנשקפת לקיום החברה משלטון השמאל, ובהאמפה הכללית שהיתה באור ליום ג' בש שבט נוכח כבר כל הימין וחברי השמאל, שצו' להסיר פראש לארגון חוק של שבועים קול נגדה שהם רק שלושים קול מצאו להם תבסים חדש בלבול את כל חוסן בויכוחים, וההצעה שהוצעה בכתב עיי מה אשר סופר בשם גוש הימין לבגל את החלטה האספה הקודמת ברבר המיכה החברה למסורת שונים בנין ועד תעורר (שהוא מורכב מן מנהלים בותלים) על יסוד המעוף שבמספר החקנות של החברה האומרת שאין שום רשות להחברה לעבד לטובת מוסדות שונים רק להתקדם בעניני החברה, גרסה לסקירות חוקה סופר השמאל, ולמרות הדרישות התבונות מן הימין לירי האספה להעמיד את החצעה למנין לא נענת הויר לרישיותהם, וחבריו על סגירת האספה, למרות התנגדות החוקה שנשמעה מן הימין בשבועים קולותיו, הצעד האי נכסיו והוא חוקי חוק סופר הויר הבוי, את חברי הימין לירי התנגדות גדולה, והקרינו בתוך רוב חברי האספה על המשך האספה עיי מה אחרים קליעים שנבחרו לירי האספה, אך חברות הפועלים נשכחו בהאמפה שצאו כאן את הסכום המוכשר והמתאים למנין התקדים להמריג את האספה, ובשניים וצעתו לא תגנו להמשך את האספה, הימין לא רצת להשתמש בעזרת שווארים ועיבוי את החוקים, בקבלת החלטה שנחאשר בכתב עד י' עיבוי את החוקים, לבסוף את חתמתם של האמפה האי חוקית בדבר המיכה החברה במסורות שונים! אלו הם פרי עבודתם של חברי השמאל במשך שנה שלושם בחברה.

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

למצבה של היהדות החרדית באר"י

והיה מי שהיה עלול הוא לשניאות ויכול היה שאף מסציון בהכמה יכול לפעמים למעוף ולהחזיק וילך בשוטה מוקה. ואיננו מרגיש כלל את הקלקול וההפסד שמביא גם לו לעצמו וגם למעריציו.

קראתי בדאר היום מיום ראשון חרוסה, סכתב מליצה מרהב קוק בעד הרב המהר"י הגדול אוסטורבסקי הנוסע למשועה בעד מנבית קרן היסוד לאחיו שכארגן פולין, לא נעלם מפני שררר קוק דרש לא פעם לטובת קרן המיוק וקיימתי שסוף כל סוף יעמוד על מעותו, ולמען האמת תחתי למצער העמלותיו בעד שור המיוק הזה, שוטו שמים! האם מחר עינינו מראות שקרן היסוד, הוא רק תענו' היתירי להעדר את יסוד הרב באהק עד היסוד בה, שבכחו מחזיקים נמסיות ובתי ספר שונים, מתערבות, שפליד, קלקול המדות והמסור, וטהר, משפחה, אין בו ולא כלום, ומטונה קרן זה, שבכחו נשען המורים המספרים והכפריים, כפירה לרנבות אפרי ילדי ישראל.

העולות אפרים במאר את הפסוק: חבר אפרים עצבים הנה לי, חלק לבם עתה יאשמו, וכן הוא אומר, חבר אפרים עצבים—הינו שמועה ועובר עצבים, הנה לי כי אם הוא מודה שצורך להכנע לאיוה כח מסיר ונשכח זה משום שאיננו משני עד את הסבה הראשונה, אבל סוף כל סוף, יבא ילדי הכרה שהעצבים הטה מהכל יחד, ויותר נקשם ולחשין את הבורא האמתי והעבדה, אבל אם חלק לבם—הינו כפירה ואפקסיות, עתה יאשמו, הדב יתר

ממקום דראות את הבורא והתהפכות הפתחים בימינו אלה, רב מהללם אבינו, סלכנו כלל, דבר וחורב רעע ושבי ומשחתו ועון ושפד מבני בירון, ואחר כך, הוא בכבודו ואלוהיו את האמה, אך לא נובש ותכסה כלמס פנינו שהם הציונים אינם נלאים, ובכל האמצעים שולחים ששולחים על נמין ועל שמאל, טילא, שלחו רבנים מרחקים, נבכל, עד אשר הקהל החרדי כבחינה ירד שנתפחה, ונשים

וכהאמפה הכללית השנתית שנקראה לפני שבועיים, נעדי שוב גוש הימין מחוסר ארגון והשמאל המעט בהנהגת החיים על דבר במול החלטה האמפה של השנה הקודמת בדבר תרומת החברה לקרן הישובי' שמונה לידות לשנה, ואחרי החלטת על הקצו' שנה של ששלת אפרים לידה בזה המיכה למסורות חפשיים במאה לידות, העודה לחשבון לכל חבר שמונה לידות, סכום כפול מבעתם הקודמות.

עיי המצב האיום הזה שהוא פרי עבודתם של חברי השמאל, שגרם להפסקת תנועת הבנין בשכונת ושהשפיע על אחיהם מחברי הימין להקים את בניניהם דוקא מחוץ לשכונת והביא את החברים לירי אבניה ויאלוש, כמור בקיום החברה ויצר רעיון חוק ככל החברים נעשת פרוק החברה—פקע בה הפל והביא סוף סוף אחיהם ממנהיגי הימין לירי התעוררות ויצאת מן הרגיל והללו ארגון את החברים החרדים להתבונן להשקפה הכללית עלי' אספה מוקדמת שבה תארו בנאותים חסים ונלהבים את מצב החברה, והסכנה הגדולה הנשקפת לקיום החברה משלטון השמאל, ובהאמפה הכללית שהיתה באור ליום ג' בש שבט נוכח כבר כל הימין וחברי השמאל, שצו' להסיר פראש לארגון חוק של שבועים קול נגדה שהם רק שלושים קול מצאו להם תבסים חדש בלבול את כל חוסן בויכוחים, וההצעה שהוצעה בכתב עיי מה אשר סופר בשם גוש הימין לבגל את החלטה האספה הקודמת ברבר המיכה החברה למסורת שונים בנין ועד תעורר (שהוא מורכב מן מנהלים בותלים) על יסוד המעוף שבמספר החקנות של החברה האומרת שאין שום רשות להחברה לעבד לטובת מוסדות שונים רק להתקדם בעניני החברה, גרסה לסקירות חוקה סופר השמאל, ולמרות הדרישות התבונות מן הימין לירי האספה להעמיד את החצעה למנין לא נענת הויר לרישיותהם, וחבריו על סגירת האספה, למרות התנגדות החוקה שנשמעה מן הימין בשבועים קולותיו, הצעד האי נכסיו והוא חוקי חוק סופר הויר הבוי, את חברי הימין לירי התנגדות גדולה, והקרינו בתוך רוב חברי האספה על המשך האספה עיי מה אחרים קליעים שנבחרו לירי האספה, אך חברות הפועלים נשכחו בהאמפה שצאו כאן את הסכום המוכשר והמתאים למנין התקדים להמריג את האספה, ובשניים וצעתו לא תגנו להמשך את האספה, הימין לא רצת להשתמש בעזרת שווארים ועיבוי את החוקים, בקבלת החלטה שנחאשר בכתב עד י' עיבוי את החוקים, לבסוף את חתמתם של האמפה האי חוקית בדבר המיכה החברה במסורות שונים! אלו הם פרי עבודתם של חברי השמאל במשך שנה שלושם בחברה.

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

למצבה של היהדות החרדית באר"י

היה מי שהיה עלול הוא לשניאות ויכול היה שאף מסציון בהכמה יכול לפעמים למעוף ולהחזיק וילך בשוטה מוקה. ואיננו מרגיש כלל את הקלקול וההפסד שמביא גם לו לעצמו וגם למעריציו.

קראתי בדאר היום מיום ראשון חרוסה, סכתב מליצה מרהב קוק בעד הרב המהר"י הגדול אוסטורבסקי הנוסע למשועה בעד מנבית קרן היסוד לאחיו שכארגן פולין, לא נעלם מפני שררר קוק דרש לא פעם לטובת קרן המיוק וקיימתי שסוף כל סוף יעמוד על מעותו, ולמען האמת תחתי למצער העמלותיו בעד שור המיוק הזה, שוטו שמים! האם מחר עינינו מראות שקרן היסוד, הוא רק תענו' היתירי להעדר את יסוד הרב באהק עד היסוד בה, שבכחו מחזיקים נמסיות ובתי ספר שונים, מתערבות, שפליד, קלקול המדות והמסור, וטהר, משפחה, אין בו ולא כלום, ומטונה קרן זה, שבכחו נשען המורים המספרים והכפריים, כפירה לרנבות אפרי ילדי ישראל.

העולות אפרים במאר את הפסוק: חבר אפרים עצבים הנה לי, חלק לבם עתה יאשמו, וכן הוא אומר, חבר אפרים עצבים—הינו שמועה ועובר עצבים, הנה לי כי אם הוא מודה שצורך להכנע לאיוה כח מסיר ונשכח זה משום שאיננו משני עד את הסבה הראשונה, אבל סוף כל סוף, יבא ילדי הכרה שהעצבים הטה מהכל יחד, ויותר נקשם ולחשין את הבורא האמתי והעבדה, אבל אם חלק לבם—הינו כפירה ואפקסיות, עתה יאשמו, הדב יתר

ממקום דראות את הבורא והתהפכות הפתחים בימינו אלה, רב מהללם אבינו, סלכנו כלל, דבר וחורב רעע ושבי ומשחתו ועון ושפד מבני בירון, ואחר כך, הוא בכבודו ואלוהיו את האמה, אך לא נובש ותכסה כלמס פנינו שהם הציונים אינם נלאים, ובכל האמצעים שולחים ששולחים על נמין ועל שמאל, טילא, שלחו רבנים מרחקים, נבכל, עד אשר הקהל החרדי כבחינה ירד שנתפחה, ונשים

וכהאמפה הכללית השנתית שנקראה לפני שבועיים, נעדי שוב גוש הימין מחוסר ארגון והשמאל המעט בהנהגת החיים על דבר במול החלטה האמפה של השנה הקודמת בדבר תרומת החברה לקרן הישובי' שמונה לידות לשנה, ואחרי החלטת על הקצו' שנה של ששלת אפרים לידה בזה המיכה למסורות חפשיים במאה לידות, העודה לחשבון לכל חבר שמונה לידות, סכום כפול מבעתם הקודמות.

עיי המצב האיום הזה שהוא פרי עבודתם של חברי השמאל, שגרם להפסקת תנועת הבנין בשכונת ושהשפיע על אחיהם מחברי הימין להקים את בניניהם דוקא מחוץ לשכונת והביא את החברים לירי אבניה ויאלוש, כמור בקיום החברה ויצר רעיון חוק ככל החברים נעשת פרוק החברה—פקע בה הפל והביא סוף סוף אחיהם ממנהיגי הימין לירי התעוררות ויצאת מן הרגיל והללו ארגון את החברים החרדים להתבונן להשקפה הכללית עלי' אספה מוקדמת שבה תארו בנאותים חסים ונלהבים את מצב החברה, והסכנה הגדולה הנשקפת לקיום החברה משלטון השמאל, ובהאמפה הכללית שהיתה באור ליום ג' בש שבט נוכח כבר כל הימין וחברי השמאל, שצו' להסיר פראש לארגון חוק של שבועים קול נגדה שהם רק שלושים קול מצאו להם תבסים חדש בלבול את כל חוסן בויכוחים, וההצעה שהוצעה בכתב עיי מה אשר סופר בשם גוש הימין לבגל את החלטה האספה הקודמת ברבר המיכה החברה למסורת שונים בנין ועד תעורר (שהוא מורכב מן מנהלים בותלים) על יסוד המעוף שבמספר החקנות של החברה האומרת שאין שום רשות להחברה לעבד לטובת מוסדות שונים רק להתקדם בעניני החברה, גרסה לסקירות חוקה סופר השמאל, ולמרות הדרישות התבונות מן הימין לירי האספה להעמיד את החצעה למנין לא נענת הויר לרישיותהם, וחבריו על סגירת האספה, למרות התנגדות החוקה שנשמעה מן הימין בשבועים קולותיו, הצעד האי נכסיו והוא חוקי חוק סופר הויר הבוי, את חברי הימין לירי התנגדות גדולה, והקרינו בתוך רוב חברי האספה על המשך האספה עיי מה אחרים קליעים שנבחרו לירי האספה, אך חברות הפועלים נשכחו בהאמפה שצאו כאן את הסכום המוכשר והמתאים למנין התקדים להמריג את האספה, ובשניים וצעתו לא תגנו להמשך את האספה, הימין לא רצת להשתמש בעזרת שווארים ועיבוי את החוקים, בקבלת החלטה שנחאשר בכתב עד י' עיבוי את החוקים, לבסוף את חתמתם של האמפה האי חוקית בדבר המיכה החברה במסורות שונים! אלו הם פרי עבודתם של חברי השמאל במשך שנה שלושם בחברה.

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

המשפך יבא איהם

השבוע בארץ ישראל

במסגרת ישראל
אחרי הפסקה בעבודה, לזמן מה, התחילה שוב העבודה
בזמן האחרון, על חלק גדול מהמסדה כבר חרשו וורעו
בבואות החרף, ובעת מחללים כבר לעשות הכנתו לזריעת
הבואות הקיץ.
בזמן האחרון בקר את הפסח האבר מר קרואו
מטוצא כדי לחזות דעהו על טיב האדמה ואת הנטיעות
המוכשרות לנטוע באדמה זו התוצאות הן סביבות רצון.
לפי התכנית וסדרו בסתה ישראל מחלבה גדולה
אשר תוכל להפיק ממנה ונבינה מהורה בכשרות.
השבוע נגמרה החומה הראשונה של קופסאות קרן
הישוב אשר המרכז של אגרת ישראל בירושלים הוסף לפני
נעשות הכנתו לסדר התעמולה להפצת הקופסאות.

מהרו וזכו

במאה אלף פרנס זהב!!!

אצל השותפים יוליס ויגנניס וצווינקער קטן בתשלושים
של חצי ג'ים חדש שטר ערך מהנכס התקליא המצוי (קרדט
פונד) המאפשר להם לזכות בכל חדש את הזכו של
מאה אלף פרנס זהב.
כן משלם כבר המשרד הזה כסף בעד התלושים של הצמח
שנת 1911 אשר וכן פרענים בראשון לפברואר שנה זו.

במשרד רחוב הכור 1000 התלפון 886 ה' ד' 628

מבריא

ווי להא שופרא דבלי בארעא.
ביום ח' טבת נפטר במבריא ושלח הרבני המפורסם
ר' דוד שיפמן ז"ל בוקנה של פ"ה שנים מטעם בחי
אשכנזים ומפורסם חכמיו על כסול מלכות כדן לחק
לחנפסא את כבודו האחרון אחר מתלמידיו בעבר, הרבני
יעקב חי ויהן היה חבר הברית המסירה המסירה כדברי
המסירים.
הרב ר' דוד ז"ל נולד ברוסיה במחוז קיוב ובשנת
תר"ץ עלה עם וקני לארץ ישראל ושם הוא למדש לו את
עזיק מבריא וכל ימי שם חרה בשקידה גדולה. סתור
עוני ודחוקת עור במחורו הראה הצניעות גדולה בחירות
ובקמיות. הוא חב ספרים הרבה, ספר ד' אחרים שבאו
דרפוס ורבים עודם בכתיב. הוא חי נואם ונחן בשירה
עם כל גדולי הדור עם פתח אברה עזיק מבריא את אחר
סבני ורשעים חתי מנחמו כבוד ותנצבה.

ב' ב'

א' תמוז

רשימות הנדבות לקרן התורה ירושלים חי
(כסול תפ"ז, השך מליון ט"ז)
בבית הכנסת אשר בבית הירושלים הגדול דיוקן מאת
הנציב המוסר והתפלים ע"י גנאי בית הכנסת הב' מר
שלמה ולמן עזריא

ר' שמעון סבול 28 ג'מ, ר' מרדכי רובין 18 ג'מ
מר אליעזר ב"ר חיים הלוי 10 ג'מ, ר' שרגא פיבייל קניין
ר' יעקב פרידמאן, מר יוסף שניאורסון, מר שלמה ולמן עזריא
מר ישראל כהן, מר יצחק פרידמאן, מר ירמיה רובין, פ. א.
כ"א 5 ג'מ, מר צבי חלר 4 ג'מ, מר יהושע דובקין, מר חיים
וילפרסן כ"א 8 ג'מ, מר דוב ואלקין, מר פשה רוינגשטיין, מר
ח' ז' קליין, מר אלעזר מניל קסטינר, מר נתן פקין, מר
משה רוינמאן, מר שמואל וילנר, מר ליב שינקר, מר ישיע
מיוזלין, מר אשר שרין, מר מרדכי ווינגרשטין, מר שמואל
חלר, מר אהרן קליין, מר הרב יוסף פרידמאן, מר נח ברקאי,
מר יחזקאל גורין, מר ישראל יוסף קניין, מר אברהם שטרסן,
פ. א. מר שמואל שרין, מר גינאיר ולמן מלשקין, כ"א 2.5 ג'מ,
מר שמואל ווינגרשטין 2 ג'מ, מר גרשון יעקבאן,
מר אברהם פקין, מר איוון שרין, מר חיים ואלקין
ווינגשטין, מר יצחק כהן כ"א 1.5 ג'מ
בס"ה 165 ג'מ

הרבנים והחברים: פ' דפאל חי מוסקוב 800 ג'מ,
מאן קין בוכוביץ, ח' ארונא 105 ג'מ, מ' אלישע
יחזקאל 20 ג'מ, ר' שמעון חומומאן, מ' יעקב גרינגלד
כ"א 20 ג'מ, מ' אלי מ' ב' א' א' יחזקאל 18 ג'מ,
ר' משה רעכמאן 16 ג'מ, מ' יהושע רובין 18 ג'מ.

ר' ישראל דוריא, ר' יוסף בנימין שמעוני, ר' צבי חלר
ר' אהרן הכהן שניאורסון, ר' אבא ברוואן כ"א 10 ג'מ, מ'
מת תליון 9 ג'מ, ר' מרדכי דיווים, פ. א. ר' משה דודקין
ר' אהרן הכהן, ר' ונולן משהו, ר' ציון יחזקאל, ר'
יצחק ביבנה, ר' יצחק מנחם רובין, ר' יוסף ש' סוב, ר'
חיים מתחוק, ר' יוסף פנחס, ר' אשר אנשיל עסרטיכער, ר'
רפאל כהן, ר' יעקב אהרן ואסלער, ר' אהרן בערנער, ר'
שלמה סובל, ר' מרדכי אברהם צווינקער, ר' פנחס דוד
קליין, ר' שמעון גיליונסקי, ר' אברהם שטיינער, ר' אהרן
שטיינבערג, ר' שלמה ולמן בריא פרוש, ר' פסח יצחק
יהלומשטיין, ר' יהודא פאליש כ"א 5 ג'מ, ר' אבא ברונקו
8 ג'מ, ר' רפאל חיימין, ר' יוחנן שמואל, ר' בנימין דודקין
ר' בנימין פנחס, ר' שלום יודי, ר' שאול פורתי, ר' שלמה
אהרן מלונקאטש, ר' נעזיל דאנציגער, ר' דוד ב"ר אשר
אנשיל עסרטיכער, ר' יהושע העשיל למברגר, ר' יוסף כהן,
ר' יוסף הויפמאן, כ"א 2.5 ג'מ, פ. א. 1 ג'מ, בס"ה 105 ג'מ
(המשך יבא איה)

תקן מעות: בהרשמה הקודמת במקום כ"א 75 ג'מ
צ"ל כ"א 7.5 ג'מ.

מודעה

מטעם הברית שלישיא תפרסמה בשוק ירושלים הודעה זו:
כאשר נחברתה בעת האחרונה סבירי המשתנים
פעמים סבל המפתחות שבער! קרשנו חובבא, אשר
אחרי גודל יגיעה ועמלם לתקן שוק ירושלים מאוסר
מכלול לא עלתה ואת כולם יחזקאן הנמנע, שאפילו
בהתנאות ההשגחות מפרשים הרמות ומעשרות אי
אפשר עדיין יוסר השוק בחוקת פתוק, והמסר נשאר
השוק בחוקת דמאי.

וסה שהתחילו החדשים מקיבו, כאן להנחית ע"י בנס
ההרומה העשרה מתעורבת מאה ואחר והו נגד הדין ואין
לפסול על זה כלל ועקר, ואסור לשלול התחנות והתפוסות
בעלי החנות לתקן פחותים באופן זה.
וכאשר שאלו נמצאים בעזיק יראים ושלמים שכן
שאפתם ונפגמם לחיות פה ביתרון הכשר ובכשר שם
להתפסם חיי מאכילה איסור של מכלים.
נאות למצאנו חוב קרשן להודיע לכל אלה אשר יראת
ה' נגע בלבבם שהשוק בע"ז קרשנו אי אפשר לתקן כל זמן
שהתפוסות יבעלי חיות אינם חברים כפי שהורו לנו חז"ל
לכן כל אחר ואחר נעצמו מתיב לתקן ופירותיהם להפריש
התפוסות ופועליות מכל המינים המפרישים בהפרישה כדבר
ועי שאינו כפי ככל דקדוקי תפוסות של תפוסות
ומעשרות כדאי ובקל לכל להכשל חיי בהרבה מכלולים
יך אצל חכם ויחזקנו.

ובמונים שנוצאים בשוק מיני פרות וידועים שרובם
פשוט וברמים של אה"ל וא"ן א"ן חבלים א"ן קנה אצל בן
ברית או אצל שאינו בן ברית חפץ או בחוקת שטנים
גם זאת למודיע שאותן השוללים לחיל יגונו שטנים
ופרות ממוסבות תחורות מחובים להפריש בתחלה תפוסות
ומעשרות כדאי שלא להכשיל את אהינו שבגולה כאשר
מבלים חיי.

והנפוש וזכר יעשר ויפסק ויתעשר בשפע ברכה
ובגלות זה נזכה בקרוב לגאולה שלמה ע"י ביאת משיח
צדקנו בבאים.

ע"י באנו עזרה וזה י' שבת תפ"ז ירושלים
ח"י בירא לכל מחלול אשכנזים.

מרדכי ליב רובין
יצחק בטרמאן ז"ל פרינסל
דוב צבי הרלנשטיין
ראויה מר שחוריו כבוד הרבני ז"ל וכן נכון
יתן עין על קתול שם וכלכל במסירות הצדק והאמת
אוינו בני החירות וזכרנו כ' א' בפ"ע ובפ"ס המוכרים
רבים ויהיו שלא יתנו בכלל מכלולים את הרבים הנזכרים
עליהם הברכה הנאמרת וזכרנו לקיים במשרה הצדקה
הקדושה הללו בביתא משיח צדקנו בב"א בעתות לב
ונפש המוכה לו שיעז קרובו.

יוסף חיים ואנגלנבער
(מקום חתום)
מר האשירות כבוד בבורה כבוד שעה המועד.

מנו והפיצו את עתוננו

ישראל

עתו חרדי שבועי

תנאי התיבה
בארץ ישראל
לשנה 80 גרם
לחצי שנה 25
באנליה לשנה 15 שילוני
באסיקה 3 1/2 דולר
בשאר הארצות לפי הערך הזה
בארצות הולנדיות רמיסר
הצי המסור
על המונים להכניס במקום
את דמי המוני.
המיל: הסתדרות
אגודת ישראל
המחיר:
רוב עמרים בחי"ש ברוי
יפס חרש צוקרמן וירשלים

מחיר הפרסות
כל שורה פרס 4 טרם
לספרות דברים
הנחה הגונה
אין הסערת אחראית בעד
היכן הספרות וסגנון,
מאשרים וכתבות שאינם
נדפסים אינם מושבים.
יחידות לכל עניי הסערת
יראמיניפריציה:
Redaction, Kol Israel
P.O.B. 513, Jerusalem
Palestine.
סמל התלפון: 481 Tel.

VOL. VI JERUSALEM
FRIDAY 28 JANUARY 1927
מסרת אנדור ישראל:
לפתור ברוח התורה והמצוה את
השאלות השונות אשר תעלה יום
יום על הפרק בחיי עם ישראל
שנה שישי
יוסף עש"ק פ' משפטים כ"ה שבת תרפ"ז
ניסן י"ז

זמן הדלמת הנרות

ערב שבת 42 - 44
שעון שמשי 58 - 60
דאר 46 - 48

במקום הזמנה פרטי.
הגנו מתכבדים להזמין בזה את כל קרובינו
יודינו ופכינו לבוא להשתתף בשבת כללית
צאצאנו חזקנים

החג הבחור המופלג
הכלה הבתולה המסוללת
נחום בהרא הכהן ע"י
ברכה מלכה
הח' שבת
איה בששים ביום י' עש"ק תרומה
כ' אדר ראשון בשעה 8 ערבית בבית אבי הכלה
בשכונת שערי חסד.

אם תחת
נחמה רחל ב"ר ב"ר ז"ל
אחרי שפמן (ידה)
אסתר ר' אברהם הכהן ז"ל
ודעו ראשקע

הזמנת מצוה
הגנו מתכבדים להזמין בזה את קרובינו ידידנו
ומכינו להשתתף בשבתנו בהכנסתו לבריתו
של אהיה אר נכדנו ובננו הנולד לנו למנוח
ביום א' כ"ז שבט בשעה 8 וחצי ארופית
ערבית (4) בבית החולים בקר חולים החרשי

דור אלי טייטלבוים
בנימין דרוק ודעו

הזמנת מצוה
הגנו מתכבדים להזמין בזה את קרובינו ידידנו
ומכינו להשתתף בשבתנו בהכנסתו לבריתו
של אהיה אר נכדנו ובננו הנולד לנו למנוח
ביום א' כ"ז שבט בשעה 8 וחצי ארופית
ערבית (4) בבית החולים בקר חולים החרשי

דור אלי טייטלבוים
בנימין דרוק ודעו

הזמנת מצוה
הגנו מתכבדים להזמין בזה את קרובינו ידידנו
ומכינו להשתתף בשבתנו בהכנסתו לבריתו
של אהיה אר נכדנו ובננו הנולד לנו למנוח
ביום א' כ"ז שבט בשעה 8 וחצי ארופית
ערבית (4) בבית החולים בקר חולים החרשי

דור אלי טייטלבוים
בנימין דרוק ודעו

הזמנת מצוה
הגנו מתכבדים להזמין בזה את קרובינו ידידנו
ומכינו להשתתף בשבתנו בהכנסתו לבריתו
של אהיה אר נכדנו ובננו הנולד לנו למנוח
ביום א' כ"ז שבט בשעה 8 וחצי ארופית
ערבית (4) בבית החולים בקר חולים החרשי

דור אלי טייטלבוים
בנימין דרוק ודעו

הזמנת מצוה
הגנו מתכבדים להזמין בזה את קרובינו ידידנו
ומכינו להשתתף בשבתנו בהכנסתו לבריתו
של אהיה אר נכדנו ובננו הנולד לנו למנוח
ביום א' כ"ז שבט בשעה 8 וחצי ארופית
ערבית (4) בבית החולים בקר חולים החרשי

דור אלי טייטלבוים
בנימין דרוק ודעו

למנויינו במבריא

אנו מודיעים אתכם בזה כי מדינת
עברה מוכנית עתוננו במבריא ליד בא כהנו
החוש מר אברהם יצחק מעני. בא כהנו
זה מורשה מאתנו להפיץ את עתוננו ולנכות
את הובותינו.

סופרנו מר זאב שמני ישרא בממורם
המפתח על עניי המערכת במבריא.
ההנהלה

אגודת ישראל במבריא, מכר את הרב הגאון המפורסם
מחבר משה קליערס שלישיא הראב"ד בעזיק לחולד
זו בן, וזכה לחנו על ברכי התורה והיראה כשאיפתו
המורה.

הועד
הנהלה בית התקן לבנות במבריא מביבת את הרב הגאון
ר' משה קליערס שלישיא ראב"ד דעזיק, וזכה לגדול לתורה
לחופה ולפעש ברוב נחת ועונג.

הכמי ורובני הישיבה, אור תורה במבריא מברכים בברכה
מדי את מורם ורבים הרב הגאון ראב"ד דעזיק מוחרר
משה קליערס שלישיא חולד זו בן, יאה רעוא מלפני
אזון כל שונכו אביו ואמו לגדול לתורה לחופה ולפעש
ולראות רב נחת מכל יויה.

כש הלמידו חכמי ורובני הישיבה
פנחס מינצבערג

מלמדי וחלמדי החית, אור תורה במבריא מביעים בברכה
מדי עמוקה להרב הגאב"ד דעזיק ומנהל המוסדות חק
מוחרר משה קליערס שלישיא לחולד זו בן, יואה נגדול ולחנכו
ולחכמו ולראות ממנו רב נחת ומכל יויה.

ועד צעירי אגרת ישראל במבריא מביע בזה את ברכתו
העמוקה לחרב הגאון ראב"ד דעזיק משה קליערס שלישיא
לחולד זו בן, וזכה לחנכו על ברכי התורה והמסורה והיראה
ממנו רב נחת ועונג כשאיפתו המורה.

כבר חופיעו חבורת א' וחבורת ב' שנה י' מחרתיו
דגלנו
עם חוספא לבני העזרים
דגלנו

ע"י ב"ר א. ז. פרידמאן
כלי במבוא של אגודת צעירי אסורי ישראל בפולין
מחרת תחברת - 17 סגס לשנה - 2 דולר

התחברות למכתבים
"Dzielnia, Warszawa, Graniczna 9/3. (Polen)

מנו והפיצו את עתוננו

מטעם ועדת הבחירות שעי אגרת ישראל ועד העיר האשכנזי
בעזיק חיי נתפרסמה ונתחלקה הודעה זו:

י"ח שבט תרפ"ז, עש"ק לסדר ואתה חתום מכל העם אנשי
חול יואי אקים וגו'.

אל היהודים החרדים בעזיק ירושלים חיי.
בני כל העדות המספריות והאשכנזיות וכו' חיי.

מסמלת ארץ ישראל נגשה בימים אלה לסדר בחירות
לעירי ירושלים

ועדת המנהל התחילה כבר את ישיבותיה בכל שכונת
ושכונת בעירנו, לבד את זכויותיהם של החושבים דמי ופי
ישנה זכות הבחירה.

הגנו קראים איפוא הצבר החיורי החרדי בירושלים
לכל עדותיו וספגותיו, להודו ולהופיע חזק לפני ועדת
זו ולברר את זכותו בהבחירה.

אחינו חזקנים! השפעת היהודים החרדים בעירי ירושלים
הנה גורם חשוב בצורה של היהדות החרדית הנאמנת
ולתקדשות עניי, הודו איפוא לבד את זכותם
בהבחירה.

מי שכבוד ירושלים יקר בעיניו יודו לבד את זכותו
בהבחירה.

מי שרצה לשפור על עניי היהדות החרדית בארץ, יודו
לבד את זכותו בהבחירה.

הופיע לפני ועדת הבחירה, איש איש בשכונתו, הודו
לבד את זכויותיהם

החלצו לקראת הבחירה לעירי ירושלים.

ועדת הבחירות על יד

אגרת ישראל ועדת העדה האשכנזית החרדית
הערת: כל מי שיש לו שאלה או פקס מביתו יגמח
לועדת הבחירה בלשמה אגרת ישראל כמאה שקלים בכל
יום משעה 4 עד 6 ארופית

לחזיק כל מי בבית מספר השעונים והתשעונים של חזקנים

יעקב וואלפא ובנו
נתחדש סניף האמפני

מכונים ועושים משקים ספיריט-מריכות פשוטות
דמי פקודת חרומאים, בדיק גמרין.
במרים נמכרים משקים קריאה, משקים ירדיות, עד
המספרים חוזרת נבחרים.

מסגרת למשקים דובוני, פקלטיקלי, נקל, סכל
חמונים, כל מיני משקים—מגן, המזוינים חבי נוחים,
במזוינים מ' לקוחותינו יפיקו רצון וישגו תועלת במוחה
בעגרים משקיםינו

מכרים קונים כל מיני כסף חותם ואמנים מוזות (רומאנים)
במזוינים—דובוני

ירושלים רחוב יפו ג' 80

להוציא את מי מכלל ישראל כי אם אמרו להקים על תלה את הקהלה הקדושה שנחרבה על ידי הרפורמים, וגם האיש אשר בחיו הפרשים לא התנגד כל כך עמי דתוהק אבל הורה כי חיו הכלל ישראל המסורב בתקלה" מוכרח וצריך להיות עמי דתוהק, איש כזה נתקבל. להיות חבר בקהלה החרדית ככלי אשר חששו להוציא חיו"מ מקהלה, וגם הנסיון הראה לנו בהרבה מקומות ששאנשים כאלה אשר לא היו מסורים כל כך לשמור מצוות השם, נולדו ונתחנכו אח"כ על ברכי הקהלה החרדית בנים נאמנים לכל קדשי עם. ענינו הריאות איפוא שרחוק מאד מאלה המכונים בשם "מתבדלים" להיות באמת מתבדלים, מבלי שירצו לשחק עמם בעבודת עמם את יהודים שאינם שומרי תורה ומצוה. "המתבדלים" רוצים רק אשר על כל עבודה הבל כבוד כלל-ישראל יתנוסס דגל תוהק ויק חוקי התורה יהיו החוקים החיצוניים בעד כל העבודה כבוד עבודת הכלל, ואז בטוחים יהיה שלא ירדו מבני נדה, ומתוך שלא נשמע יבואו המה עם בניהם הבאים אחרים לעבוד בלב שם, ולהיות יהודים נאמנים, לא רק לעמם כי אם לכל קדשי עמנו. אדרבא ינסו נא אחינו התחפשים להסכים שבחוקי הקהלה בארץ ישראל יבוא חוק אשר בכל עניני עבודת הכלל ובכל הקהלה כבוד צבור יהודי ישלמו אך ורק חוקי תוהק, כי אז לא ישמע שום קול של מתבדל, כי אם ישתדלו לברוא מיד גוש אחד של כל היהודים בלי שום שאלה אם פליגי מניח הפילין והם אלפנים מברך ברכת-המזון, לא כן כאשר היה מקום בהונגריה וגרמניה שקמו לעבוד עמי הסיסמא של כבוד הקהלות כבאם להעמיד צלם בתוכלל, חסר את תוהק. סחיות המושגת היחידה בחיו הקהלה שהיא חיו כלל-ישראל, כי אם להעמיד לה צורה את אלול הרפורם, ובאופן הזה בטלו את הקהלה בעקרה והרסו את יסודיה, לכן וברחו החרדים לברוא את הקהלה שחדש כלומר את הקהלה הקדומה שבטולה התחפשים, אבל הרשעה נתונה, לכל מי שזודה ומכיר בסמכות התורה בחיו הצעיר ומסורתי להתקבל לחבר הקהלה החרדית, וגם בהונגריה המפורגה הראשונה של ההתבדלות ישנם חרדיהם בהקבלת החרדיות שאינם מתנהגים כבודם החרדים בהקבלת אבי הסביבה להכנס לקהלה אשר השפיון הכללי מונגה נתונה בה להחליק.

הוא הדבר גם באהיק, אשר בבוא עמנו שמה בבנות אה ביתו, באים בנים המתרבים להיות בונים ובאמת באים המה כמעשים רק להחזיק ולחיות את אשיות בית ישראל וליפוד את מוסדותיה, אחרי כי נושלים המה מתכלל את נשמתו, מסירים את גוף המוסדות הממשלת ורוצים רק להחיותה בגשמה וזה כלאומיות נכריה, אשר לא תוכל להחיותה אף תלוי כמעשים, ובקש יוצר הבדיאה עם הראוי להשתלם כמעשים אשר יעלוהם לסגולה ומצא: ועתה אם שמוע תשמעו בקולו ושיתם את ברייתו והיותם לי סגולה לכל העמים! וזה הדבר שאנו בקשתו, ומצאנו: כי לי כל הארץ, ואיננה שוה לי אם לא ימצא לי בתוכה סגולה. ואחרי, לא אתן אתכם חלוצה לשבט דודה בעמים למען המהרה-חואה-של סגולה, גם-לא-לעם-גד-ומספיק-לן העמים להחיותם את הדרך ולכן בה ולהעמידם על צלם ודמותם הנכון, אצל החיו: לי-ממלכת כהנים ו-לא עם ממלכת נע וגד כי אם-ממלכה, וזו ממלכת גוגשים ודודם באה ובחמה ותלושת על גוים אבל-ממלכת כהנים, כל זה ביום לאחרים, ואולם ביום זכם, חרבר, אינו סובל פרוש וחוחשים המבנים שבבם לא יחושו במנהגם את-החיו לי: גוי קדוש ונרשנו שאחם גבדלים וגרמשים מחשבו ואין אחם קשרים בשלשלאותי, נתונים תחת שמשותי ונגנעים לקדושתו.

המחשבות האלה, הן וכיוצא בהן, הן חן מדר חיים לחם המקורי בשעת שגוללים לפנינו את ספר התורה ומקריאים לפנינו את ספר הברית בשעת שמענו ונליו על חר סג, ובשעת שחזר רואה שרברך רי בהמשחתו על נפלאות-הוא-גד-ממלכת-מגד-אל-גד-וממלכת-אל-עם אחר ובגוים לא ימצא מרגוע, בשעת זו הוא נזכר בתנאו: אם שמוע תשמעו בקולו ושיתם את ברייתו, ו-לא כי תחלק בידו ויתר ויתר את העמים והוא מרגיש ביותר בחוסר מלי התחיותות האקיות, תחלק חוה במדת שווא רחוק מהמקור בה בודד גשפנת אצלו תחבטתה האקיות והוא

העיונית המורית מסתפק להיות פרקציה תוך הצבור היהודי, קורה הגור כלכל ישראל המסורב ויכל להיות כלי שלטון התורה, וכן די לו להסוותו להיות נושא דגל הדת תוך הלאום היהודי והשאר עמור אחר. בין והר העמידים אשר הלאום הישראלי יתחך עליו המורחדי לו להיות תוך הלאום הישראלי כמו (להבדיל) הקפולים בגרמניה השואפים להסבית את התקם על גרמניה ע"י עבודה פלסטרית והותרים להשפיע על מלך העבודה של הלאום הגרמני אבל מורים גם המה שפרוסטסטנטים המה גרמנים טובים ולאומים שחורים, ככה שואף המורחדי (מבדערי הקצבים) לכבוש עוד משרה, ועוד משרה, כדי להרבות בהשפעתו על הלאום היהודי המאורגן לדעתו בהסתדרות הציונית, אבל מורה הנתו בעקרו שהיהדות הרתית תוכל להיות רק מפלגה, איזה פרקציה תוך הלאום הישראלי, ולחלום בעד הכלל מפלגה, היתהדות, והתוצאה מזה היתה כי בעד קרן היסודית תוטק ומכלכל בתיספר המלאים ארם ודעל הכפירה והמינהג, מרבה המורחדי גם הוא לעמול בעד יען כי המורחדי רואה בקרן היסודית קני כל העם בלי הבדל מפלגה, כי היהדות החיצונית ישתתף ורחי היא רק מפלגה של העם היהודי, יען כי קרן היסודית תוטק גם בבתיספר של המורחדי וכן רואה המורחדי בקרן היסודית את קנין הכלל-היהודי.

הצבור היהודי המאורגן, הכלל-ישראל המסורב, לבוא ולדבר בשם כל ישראל, אבל הדת מאז דבר שמה? כאלו אין שום שיבות, להחיות את תוהק כאלו עם אנחנו ככל הגוים אשר מביביתונו, מכלאום הערבי אשר יכול בקרבו מושלים ונוצרים גם יחד, ובהנאום הגרמני, הבריטי, הצרפתי או המלטי היתון מקום לבני הדת שנות להחשב על דגלו, ככה באה ההסתדרות הלאומית לברוא יהדות לאומית שדבר אין לה עם, והנה והתוצאה הישרה היא שהלאום מוכרח יתנתן איזה ככרה ארץ, בבנות עליו ביהודאומי ואף כי הלאום בצורתו וזה כופר בהנה בחקבר שנגה כופר הנה בתורתו אשר רק הוא השטר חוב היהודי שיש לנו עם ארץ ישראל, בכל זאת למען הניע אל המסרה בשדה על דתו שנות, וגם צפויים בהם שנים בתור חיו הצבור הישראלי, כי זאת הוא התוצאה הרורה של הפרדת הדת מל הלאום, אמנם לא יעשה את שום איש בעד הנתת הפילין, וגם ישר לבנות על השבן המאמינים בתי-הפלה אבל הצבור היהודי בתור שכזה דבר אין לו את תוהק באופן זה אומרת ההסתדרות הציונית להפך מל הצבור היהודי כפי שהוא מתקיים מאז הלבנו בגולה, אומרת הוא להתבדל ולברוא צבור חדש, ליצור כלל ישראל שדבר אין לו עם תורת ישראל, וזה המורחדי האומר ללנות את ארץ ישראל עמי תורת ישראל מסכים בעקר הדעיקן, להסתדרות

גליון יז

מיועדנו הוא הרב ברסן אחי מנחם של התנדן המורחדי עוד מקדמה רגא, לפי השעה שיצא כנגד החלטת רבני ורשלים וארץ ברבר בחירת נשים, עוד באותה שנה הראה לנו את חן להעמיד מצה כנגד גדולי גאונים עולם והכותב, במופת כי אמנם עומדים אנו על סף נאולתנו — בעקבא: דמשיחא, אך אפ"כ האמנו כי אין אדם מתקא

קן קודמוסא

(המשמע בין החיים)

שלום לך אחובי יודיו! בשח רוצה אחת לשמע חרשת, מונעשע והנשע בעולם, ומתפלא אחת על דלוגי שאני מללך לך שבעות על שבעות ואינני כותב לך, אבל מה-אעשה-ואחזן-במא שחיי אין לך יום שאין הצרות מהחירות על ישראל ואינני איש בשורה בימים האלה, ובקער, ראייתו שגם אותה המסרה אשר למענה הבהחית לבוא בחברים אחר, גם היא אברה את ערבה ועל מה למה אפרות את סרן את ריי ואר עמי גם יחד? הלא ידעת מה שהשיב ריבית, תלמודי, שאם אברה עצה מבנים נפרחה בהפחת של אומות, את הדבר הזה ראינו גם אני את החפון הציצות! כיון שנתכחה הכמנים של הלאומים אין עוד נתיבות בעצם מבנים, כי חיש לך הכמה מריות ויתר מו שמורה לאמי בגמנים לאסית בעק"ק וירושלם תיו ויצא וקובל על החנוך תלמיט המגדל בינים המיחסים קדושה ליושלים מבני של הנהגה? השגת שנתה בבית ביה ויש לנו עוד לפתח כי ירבין הלאומים לחשיות בכרם בית ישראל? ואם תועשה שמחתו אחרי כן בהתאמת הד המורחדי והמסורב, וזה-אפשר-גם-להחיות-התורה-במלכות-בית-החשוב, חר תולק שלתוצרים תוקדשה וירושלם פומי ישר, חנה באו הכמנים אחריהם, גם הם משלחם, ושרו בה בגאון, שיותר נאמנים חיו עריותו של המורחדי האחר ששע בעצמו את תשובת תלמידו ותלמידתו הרבה יותר מהחלפת חבר מורים שלא חיו כלל באותו מעמד ואשר עשו אינו

באגדה

ועדת קרן התורה במערב אירופא באמסטרדם

אמסטרדם (איפב) ביום א' כ"א סבת נתקפה באמסטרדם ועדת קרן התורה בעד מערב אירופא, עוד במושק פ' שמות היתה באים הגדול אספה הסוגית כנשיאות הרחיג סאליים, שבה יצאו כנאומים מעוררים הרחיג ר' ישעי פירשם—וינה, הרחיג ד"ר מאיר הילדס הייסר — ברלין, הרחיג כראם — לונדון, הנאומים על הנושא, ההיה בנינו פעולותיו ועתידו של קרן התורה עיו על הממונים רושם פעיון, רושם מיוחד עשה נוכחותו של הרב אנדריוור הרב הראשי של אמסטרדם.

הועדה החלה ביום הראשון לפה"צ בנאום ברכה של יוד קרן התורה בהולנד הרב הראשי ורנבורג — ארנהיים, הועדה היתה כהאולם הגדול של קהלת אמסטרדם, אחרי הקראת מכתבי הברכות מהאמסטרדמים מספורסקוב, גור, סריניורה שלישי, וסמא הרחיג ר' חיים עזר גרדיונסקי שלישי, ואחרים, פותח הרחיג ר' ישעי פירשם—וינה בשם מועצת גדולי התורה ובשם מרכז הרב אנדריוור מטעם היום בפני כ"כ של הקהלות בהולנד, ועדי קרן התורה ומוסדיו, בועדה שהתמנה הרב הראשי אנדריוור מטעם הברכות האמסטרדמים, ד"ר ש. א. פילפס, מטעם הנהלת מרכז הקהלות היהודיות בהולנד, וי. ברנבוים מטעם הקהלה האמסטרדמים, ד"ר נתן ברנבוים מטעם המועצה המרכזית של אגודת ישראל, הרב הראשי סרליים מטעם האגודה בהולנד, הרב הראשי וירוס — ציריך, בתור הרב המורחדי החריג בין רבני הולנד, הרב הראשי פראיור—האג מטעם הקהלות הספרדיות בהולנד, א. ש. ליוניון מטעם הקהלה היהודית כהאג, הרב כראם — ציריך, וי. ונקובן — הסבורי ויה גודפס — לונדון מטעם התנהלות הארציות השונות של קרן התורה, ד"ר שמואל דישלנדר מנהל מרכז קרן התורה ביניה הרציא באריות על הנושא, מנצח החרות של היהדות בשעה הנוכחית, הוא עמר בעקר על התפקידים המרובים אשר על קרן התורה למלא, לבני למור התורה, חשאלה הרומית ועמר על מצבה הרומית והכלי של היותם ברוסי, הרב הלדסהימר הזכית שיטתה אמסטרד צודית להשפיע על השאלה היהודית היסודית, החלט לדורש מאגדת הרבנים בהולנד לאחזו בהצערם הדורשים ביחם לשאלה זו, בשתים אחת, נגמרה הישיבה הראשונה, אחרי הצהרים שמש לחתונות פנימיות בגונג, לשאלות הסתדרות של קרן התורה, בהולנד כנשיאות חריר הרב הראשי מהאג-אונטרסם, חלק גדול של הצירים נוכחו בהחלט ששעך או לכבודו של הנפטר, מקרב חרב הראשי חכם

אלא בבני אופנתו ואין תלמיד כועם אלא ברבותיו וכמו שהיה חציוניתו כן היא גם פנימיותו ופחדיו סגנו ופחדיו יצאו...

ככה תשכנו וכך האמנו שהרי יקרי של אותו איש מגדל הוא שייך עיל ושייך נפיק רוצה לצאת נר ים, חרדים אמתים, נרסו העניות ופיו של אותו איש הבשילו ונתגלה הרבר לפער שלא כאשר חשבו כן הוא באמת, ואחר כך ברסן המתחנך בין החרדים—עם פניו התמימים אין תוכו כבדו ולבנו לא כן יחשב כאשר יעידו עליו מעשיו...

אמת, הרב ברסן הוא מנחם החנוך המורחדי, אבל האם בעבור שהוא מנהל של חנוך מורחדי יש לו להתאות תואר חנוך מגדל בנים במסונותיו, בוגרשוב? ודויהם אשר יהיו ארומים לשבת ראש בערית תלמידי ונודו על אנשים אשר שלחו יד רצחנית בתורת ישראל והולידו כנגד כל דתותיה ולחלה אשר בחרו בתרבות הגוים ובתולדותיה ואת תרבות ישראל ואת קדשי פאס? אם הרב ברסן תוכו כבדו, ומקומו בראש החנוך המורחדי איננו כי אם מקרי סאין חבא אליו מחשבה כזאת לשפר את החנוך החרדי ולהביאו למדרגה של גמנסאיה בלח אביב? לפשל, אשר יתן צדוקים כמו חנינו הגמנסאיה אשר יהיו ארומים לעמד ראש בערית, תל אביב? וסאין חבא אליו הוצאת דבה כו שפחתון הישן יצא הבלשכים אשר מקומה דוקא בין שונאי ישראל סבין הגוים, ואשר כמדינה שוה הפעם הראשונה שהתפשו שחמשו? וכמה זו כלפי החרדים למרות שכבר העלי על עמם ועל שפתם כלפי החרדים התנהגו כל סגנו, דבנה, ששונאי ישראל נכרים הגלים להנות בהן את ישראל?

מקום גדול נתן לנו מודענו הרב ברסן, בויצאיתו הראשונה כנגד רבני גדולי ישראל בארץ ישראל הנהלה, לחשב ולהאמין שעדי יגיע זמן שתתגלה דמותו הנוכחית והראה כללי כמו שהיא באמת בסתר, אין ללגי פרצוף שפתי שכוה לא פלנו, שיעמידים את רגלינו ונבשרה האמת בשורה: המסונות והמורחדיים שצד זה ובשורה האמת שמים מבין הנכרים מעבר מה—לא עליה על דעתנו: נראה שכאשר כעסותנו היתה רמיתו עצורה בקרב לכל וע"כ כשהגיע הרב לירי התפרצות עלתה, הלהבה לאין סככה ובלי כל אפשרות של כחול ושרק...

אחרי הבנך מורחדי וזה ראש החנוך שדך!

למדנו את הדת היומית

החשועל בערמנו תוחב בה את שני העקסות—חנוך לאמי עברי בלי תורה וכלי מסורה, אם הוא אך ירוע בתור שכזה איננו עוד אנואה, הפונה והמסרה הוא חנוך המסורב לחנוך לאמי עם תורה ועם מסורה בשעה שאין לא הא ולא דא, פה הוא המקום לאונת דעת המאמין ביום החרים ובימים היהודיות המקוריות בכלל, למאז את עניני והוצאות מפנה את פרושתה האחרונה לחוהה חלוצה, וכאן המקום לברע ארטי וסם חמות ביחם להשמה תלדום, כלמי החנוך הות יש להם את כל השאלות שהשועל מונה בהן את חואב, ומשני השועל המרמי היו קשה קשה מאד להציע, ויחבים ועצוקים הם כבד כל הרגיו השועל חוה אשר אין להם עוד מנוח, ועוד פיו פתוח ולשונו סרוחה לחשיות ולבעד הלאה ולהראות שמי שאחזו באמת בירושלם החרות שהחיותנו הוא הנותן מקום בגולשונים בעולם...

לפי ההנחה, ד"ר לא הניחה אותה, השעה שאנו מקוח לה לבתת את קודמוסא ולהשחיק את קולה, ואחרי יודיו גם אחת אל תרפה מעוברתך הקדושה והשכם דבר על הנשעום קלקל והצל כמה שיעלה בידך ובזכות זה תגצל גם אחת וביתך וחי' זה שלום.

יידנד ח' שושא סופר

החשוכה

חרד אחר, כמבוא מיותר, בשכונת חרדית מיוחדת מחוץ לעיר, אחר מוב ומים.

פרטים לשאל אצל ר' יצחק שווארץ בועד העיר האשכנזי

ישראל

עתו חרדי שבועי

מחיר המדפוס

כל שורה שטח 4 גרש
למספרות דתיות
הנחה הנונה

אין הסקרת אחריות בעד
הנחה המדפוסית והסגנון
מאמרים וכתבות שאינם
נרשמים אינם משלבים.

האחריות לכל עניני המדפוס
האחריות לכל עניני המדפוס
האחריות לכל עניני המדפוס

Redaction "Kol Israel"
P.O.B. 513, Jerusalem
Palestine.
מספר התלפון: 451 Tel.

VOL. VI JERUSALEM

FRIDAY 21 JANUARY 1927

מסרת אגודת ישראל:
לפנינו בורה התורה והמצוה את
השאלות השונות אשר תעלינה יום
יום על הפרק בחיי עם ישראל.

עליון ירושלים:
יום ו עש"פ יתרו י"ח שבט תרפ"ז
גמול

תנאי התרומה
מאגן ישראל
לשנה
לחצי שנה
מאגן ישראל לשנה 18 שילוני
מאגן ישראל לחצי שנה 8 שילוני
לשאר ארצות לפי הערך הזה
מאגן ישראל לחצי השנה
על המנויים להנכים במדקם
את דמי המנוי
המנויים
אגודת ישראל
דאגות
רב עמרם ברוך ברוך
דפוס הרש צוקרמן ירושלים

לקוראינו

רצונכם במציאותו של עתוננו גלוי וידוע לנו ממה שאנו מבינים למבארנו
ולדרכנו אולם את רצונכם במיומו לא נליתם לנו עדיין. אחרונה להכנים להנחות
העתון מה שמגיע מכם איננו מעיד עד רצונכם במיומו. יוכל הזאת שאנו מאמינים
שעתוננו יש לו אפשרות להתמסר בכל התמיכה או התמיכה. המעצבות שחזא
מחבל הענו מצהירים לכם כאן שלא מיני ולא מקצתי אין עתוננו מסביל שום תמיכה
מאיוה ממוס שהוא ואם לא אנו בהכניסכם מה שמגיע לו מכם לא יוכל להחליט
מעמד ופול תחת עול חובותיו עוד בימים הקרובים. גם אלה החושבים שהם
אח מנויים על עתוננו עליהם דרכנים כל מה שמגיע מהם בעד העכר בין אם הם
היום במיומו של עתוננו בין אם לא כי לא נשלח עתוננו ימי שהוא בתורת גרבר
כי לא יכול על זאת כי גם הוא לא נדפס ולא התחלק בזה נדבות. וכל הרוצה לעכב
את המגיע ממנו יש לו לחשש להמסרה המלא שבתורה של לא תגלו.

במחירים אנו במוראינו שהם רוצים כן במיום עתוננו ושאינו בהם ח"י מאלה
שירצו להסכים לעכר על דברי תורה ודבריו דורשים ומבטלים אך למחר ולהכנים
את המגיע מהם למען לא יהיו ח"י גרמא בנפילת עתוננו שהוא העתון החרדי היחיד
בארץ העומד על המשמר ומוחם בעד ההודות החרדיות ומנוי על מיומה בארצם.

הנהגה

חיים ישראל אינו צורך

לשאלת הפירוד

ואם רמס ואשכנזים באים ב" (נחמיה י"ז) כי לא
היה עוד מורתי האומר לבנות את ארץ ישראל עמי
תורת ישראל יהיו את נשאי נשים אשוריות, או פרס צמח
המספרים והרמאים אשר בנינו לאוסה השתתפות
בבחינות נשים וביאו לחתור מעמדם מלכותם או כמו
שלצני הורא אומרים משום הפסד מרובה ב"התקציב" של
המורח, ובקום שיש ורמא דמסנא וחסרון בום שאנו
אכ"י פכלעדי חסידים המקראיים הנה מופיעים המה
מתנגדי היהדות החרדית המאוינת, באגות ישראלים משום
את שטתה, ולכן כראי להעמק מעט על דבר שאלת התפוד
ועל תפוד חזרונה של האג האומרת גורלי גדאי גבר
מש את שפת אלה המסתבדים,
מעולם לא עלתה על דעת איש מאלה המנונים
המסתבדים, למציא איש מכלל ישראל ח"י מעולם לא
ראו אלה את עצמם מחויבים לכלות את חקוצים מחברים
לא חשבו את עצמם לקבוצים של קבוצים מאו המעולם
היו קוצים ובקנים רבום במלך ישראל מליטה. ובכל זאת
לא מצאנו שיוצאי איש מכלל ישראל וולתי את חקאים
שאנו מחאבים לעולם יעין מי איש פרטי העומד על דבר
התורה ויבא בחשבון על כל מעשיו ומגיו לקיים ומשכמו
דני קטות משכמו מיה מין ונעשיון משכמו מחברתין
אין לשום איש הודות דיון דני נעשיון ולחברתין נמש
מעמיה, רק כן כאשר יצאת כל של מסתרים ומרורים כאשר

ערב שבט	שערן שמי	מוצאי שבט
4 - 87	שערן שמי	5 - 48
4 - 87	דאר	5 - 88

הזמנת מצוה
הננו מהכבדים להטות בזה את כל קרובינו
ורדינו ומסורינו להשתתף במסכתנו
בהכניסנו את בנינו הנולד לנו בכריתו של
אציה בשמיים ביום י"ז שבט בשעה 8:30
ערבית בבתינו אהל יעקב בבתי ברודא
אחר שלמה חיי
מלכותינו
אשר

ברכת מו"ס
לדינו חרדי אחרון חלוני מאציעלנבונען חיי
ורעיהו חיי להולד להם כן
תוכן להכנים בביתנו של אציה בוננו לגלו ולחבו
תורה ולחמה ולמעשים נכשך
ונפש יודך המברך
יהודה בלוי

ברכת מו"ס
לדינו חרדי אחרון שלמה מאציעלנבונען חיי
להולד לו כן ויהי רצון שבה להכנים בכריתו על אציע
במנו ויזכה לגלוי תורה לחמה ולמעשים

ישיבת הרבנים
שע"י ישיבת מאה שערים
לארשי חז"י הנעלה החרב בהרד"ה ומשכיל בחסידות
החבר מלפני ישיבת תורה אמת הרב אליהו נחום
שמריאזער ח"י י"ע ב"ה החרדי בנישך מחרים
גולדמאן ח"י חנני מברכו בברכת מלישיב ומאחלו
יזכה לבנות את ביתו באציע הקדושה בבנין עדי עד
המברכו מקרב ולק עמו
אברהם אילנעשטין

קופת הרבנים
יסוד רבותינו הגאונים הצדיקים מאיר
דארעא דישאל שלום
אדריס למכתבים ולמכתבים
Chief Rabbi J. CH. SONNENFELD
or KUPAT HORABNIM Jerusalem Palestine.
סדר רב עמרם השלם
מורעים בזה שבדמים חרדי שמואל צוקרמן חיי
נכדו למכתב סידור סדר רב עמרם השלם שיל בשנת
התרע"ט בבאורים ע"י חרדי איי קוב מלפנין ויל
הנאום נחום
אחיות אחרים מחבית מוקדשים לקול ישראל
אין
אלה הם אופיותם של ראשי חויד האומי
שמורמים לחיות ב"ק הצמיר החידוי בא"י

קריאתה של המתקה החרדית המיוחדת, ועל כן נהג
דוא קא בני "מורח" גם המורח לסין סחורה וולה בעני
ההסתרות הציונית וכדמרי אינש: סחרי שקרי אונוריהו
ויל...
הספרות עושה את שלה.

לכאורה המורח התנגד הרבה להשקפותיו של
העם ושונים היו מחשבותיהם זו מזו על העניין הלאומי
ועל עקרי הלאומיות אך אעפ"כ עוד נשאר לו לבנות את
האברה הגדולה הזאת להחיותה הלאומית: לכאורה חלק
המורח בין דת ללאומיות וגם בעקרי הלאומיות התנגד
למחשבות המה וא"כ המה אך חרם את הלאומיות לפי
דעת המורח ולא בנה אותה ופה איכפת לו להמורח ולהמת
לבנות את האברה: אולם יד המספרות לא הוכתחה והיא
מוצאת תמיד דרכים להתחנך מן המצד ולומר מה יפית
גם לסחורה שאינה משוכנעת כל כך, ובזה מצא המורח גם
בלאומיותו של אחר העם: אינו מרגיש טובות כמו שאין
צורך להיות ציוני או מרקד במצות להרגיש את ערך השבת
ועוד תורות מורחיות מעין אלה, כי גיוס אפשר שלא לבנות
לוח שהפריץ בוכה? כלום אפשר שלא לומר מה יפית
לאחר מלחמה אשר בוכיהם ועל השבועות הוא ניוון ושכר
סרסויה אצלם מתקבל אם לא בעין טובה עכ"פ ביד רחבה
המספרות עושה את שלה.

השבוע בארץ ישראל

הספר מר
מסע כולל סופי החסות בירושלים, ערך: ביום ה'
הספר מר על הסתלקותו של הרב הגאון ר' משה כ"ץ
וצ"ל אב"ד ניוטרא מרן הגאון מירד יוסף חיים ונפטר
שליטא, נשא את הספר בדברים מלים.
נשמו ברכה.

אחרי שנעצרו שוב הגשמים משך שבועות אחרים, בתקופה
שהגשמים יורדים משפע, והדאגה היתה כבר רבה לכל
אנשי ירושלים - ירדו ביום ה' ימי שבוע זה גשמי
ברכה במרה חשובה.

פתח תקוה

מנהל התנועה המורח והתנועה הושי
(ספרות)
בשיבת מועצת פתח תקוה, ועד המושבה, שדני
בה עיר התקציב להתנועה של אנדר ישראל יצא הרב
ברוך מנהל התנועה המורח (שבא שם זה מירושלים) ללוח
נגד התנועה הושי המספרות בין יתר הדברים אשר שהחרידים
צריכים לקבל תוך יולי מוכי והדאגה ראי שבעולות, תל
אכ"י לא מצא סבין חרדים לבחור יורד חרדי וחי
מכריחים לבחור אותו דוק סבין חרדים... וכאשר
מנהל התנועה הושי שהם חפשו תמיד מורים וולים וצא
הבולשביקים... ועוד דברים יפים כאלו.
דבריו אלו עשו רושם רע על קר על חרדים כיא
אפילו על החפשים המורחנים ואינם שהמורח בירושלים
שלה שלוח מיותר ללוח נגד התנועה הושי ולעוד להתנועה
החפשי נתקבלה החלטה שועד המושבה יתמך בתמור
הח"ש ש"אגדת ישראל באותה המדה שהוא הוטל בשאר
בתי המפה.

ועד המושבה וחלוצי שיק
בזמן האחרון נתרכה חלול שבה בבית המרחץ ע"י
שהחפשים חלצים להחזיק אחר הקיעת החצוצרה בע"ש
ומעשנים המסירות גם אחרי השקיעה.
בשבוע העבר פרסם ועד המושבה מודעה ששום
איש לא יחזן להכנס אחרי הקיעה החצוצרה ופי שיהלל
שבת יעוש כפי הקלח המועצה עד ליום, בכל עיש עומד
עומד שוטח לחשונות ע"י.

ועד הלאומי וחלוצי שבת בפה
לחזקת אין חלוצה של המורח מוכנת ככל, כי אין
יורה אפשר לפתח המוסדה בקרב חרדים על מנת להכנים
קרינות הציוניות ולא לחוצא ככל אין ח"י אפשר לחוצא
בס העופות מבין חרדים ולא לתת פסוק לחיטות חרדית
לעבור חרדית לחנוך חרדי ומצדדים חרדים ואפילו להכנים
ישובים ושאר צרכי חרדי אין זאת כי אם שם המורח
אינו רואה חבל גדול בין חרדיות שלו עם כל הקופה של
מוסדות ואגודות, בהכנסת בנין של הציונים והשם חרדי
יענו אלה שהם נענים לקול הקריאה של המורח גם לקו

בבית מסחר הנעלים של הסוחר היהודי החשוב מר
פ. אנטקול, ראו השכנים אור פורץ מהרמים המסורת
גם אחרי השעה התשיעית שבעל בית המסחר רגיל לסגור
את חנותו. הדבר הביא בלכם חסר ופלא ויחרור אל החנות
לעניניה הנכבדות הנגדית ומונה מרעיוה, על הרצפה
מושכנים בחזק נחל דמים ומכלי סמני חיים בעל כוהמים
מר אנטקול, אשרו והפקידה עלמה יהודית בת 16-18 שנה.
השכנים הבחילו תיכף את המספרה והרופאים לסקס
הרופאים התאמצו להושיט להאופללים את העזרה
הרפואית הראשונה, אבל לשוא, מר אנטקול העלמה כבר
הוציאו את נשמתם.

רק כאשר מרה אנטקול הרגיש עוד סמני חיים
קלושים, במכונת העזרה המיוחדת הובילו אותה לבית החולים.
מצבה אבל מיואש.
כפי שנחברר אחר, היה כאן מקרה רצח מסתריה
הראשונה האופללים נפיו לקרננה בירי האקדוח של גולנים,
הקופה היתה ריקה וכפי ששערים היתה בכיסו מר אנטקול
ביום זה בערך של 200 אף רובל.
הנרצחים השאירו אחרים 8 יומים, שתי ילדות
משפחה שש שנים, וידו כן שנחים.
ב"מסדה ולא ברמסדה.

לינדון (א"פ), לפני זמן קרה בביכנים אחת שעוד
נמנה בין בתי הכנסת החרדים מקרה כזה שקרא להתרגנות
רבין הונוים החרדים בלינדון, כידוע נהוג בירי החורדים
הפרופסים מנהג של גוים להביא את הבת בהנעה לשנת
השליש עשרה אל ביהכנים ולהחזירה לבתמסדה. דבר
כזה הוצא לפועל בבית כנסת חרדי בלינדון, בהנעה נוכחו
אנשים וגשם ביתו ורוב הראש ירד הירק נשא לפניהם
נאמרו נגד מנהג זה יצאו חוצץ הרבנים: הילכן, ירד
שעפלה נישמן ופיקאוסק, הרבנים הצחורו על אסור
החלפה בבית כנסת כזה, ומהם החבטו בחריפות נגד הרב
הראש שנהג את הצדמוני הזאת.

משבוע לשבוע

(על דא ועל הא)

ילד תואם

התפרסמה ידיעה בעיתונות על רבר מתיחה מתקה
מיוחדת על יד קרן הקיימת וקרן המסדה למסדה בקרב
החרדים, המורח, רואה כזה קנקרונג גדול לעבודה מספרית
בין חרדים והקרינות הציוניות וקפוח פרנסה משם. והוא
מיל: כלום אפשר יהי קיומה לפרקקטיבה של תעמולה
ויתר רחבה יותר מוצלחה מו שהחלטה על ידי המורח?
כלום אפשר יהי להסתלקה המיוחדת הזאת עם כל התרבות?
שבתוכה לעשות רושם כל שהוא בחוגי היהדות החרדית
ולפתח תעמולה בקרב אלה סתוך היהדות המספרות. שלא
נענו עד עכשיו לקול קריאת חבירי המורח העלילים עם
הצבור ולא מאי? יש כאן משום מעש שהטום של פוליטיקה
חשאית המכונה כלפי המורח: כי למרות שהמורח סביא
ברכה מרובה לעבודה הלאומית שחרי בהשפעתו נחלת
ההסתרות הציוניות, ונתעשרה גם בכסף וגם בקרוב שמך
היהדות החרדית (תחת לוג) אעפ"כ הן הוא לא רק נחשב
וגות כן אם גם חובע וירש, הוא רוצה לחיות דעה אין
לחוצא את כל כספי הקרינות וזאת אגל לבוא כמנונת ובפרטיות
הוא מנין על דעותיו והשקפותיו בקשיות ערך מרובה (לחבו)
חלק יותר גדול בשכר המספרות, כי אינו דעות והשקפות
יש להסתלק (המענק) ובעל דין כזה איננו רצוי בקפירות
הנבונות של המספרות הציונית, ומה חבוא מתקה חרדית
מיוחדת זו והיא המלא תפקיד המורח ל"ח נים ולא
ל"ח נים כלל כי אין לה התשובות של יהודים רמים
שחרש בעבורם קרקע וספוק צרכיהם ממקורות ואין לה
רשות של בתי ספר עם אלפים חרדים ולא מועלים
וקבוצות ולא צרכים חרדיים מיוחדים אשר חרש בעבורם
תקציבים מיוחדים גם לא ירשיהם של רבנים ושובים ושאר
צרכי חרדי מתקה זו שחכנים ולא חוצאי חרדי גרמא בעמא
המורח?

לכאורה אין חלוצה של המורח מוכנת ככל, כי אין
יורה אפשר לפתח המוסדה בקרב חרדים על מנת להכנים
קרינות הציוניות ולא לחוצא ככל אין ח"י אפשר לחוצא
בס העופות מבין חרדים ולא לתת פסוק לחיטות חרדית
לעבור חרדית לחנוך חרדי ומצדדים חרדים ואפילו להכנים
ישובים ושאר צרכי חרדי אין זאת כי אם שם המורח
אינו רואה חבל גדול בין חרדיות שלו עם כל הקופה של
מוסדות ואגודות, בהכנסת בנין של הציונים והשם חרדי
יענו אלה שהם נענים לקול הקריאה של המורח גם לקו

החוקר הלאומי וקדשת ירושלים!

באחד מהספרות החינוכיים הלאומיים בארץ ישראל בנספחים העבריים בירושלים, עברו שאריות והשכבות אופייניות אחרות על אודות קדושת ירושלים, בין המורה ק. י. שילמן ובין תלמידיו והתלמידות סקבלו לקחו. שאריות והשכבות המספלות את דרכי החוקר הלאומי בארצנו ושאפתיות ומלכות לפנינו פצעים עמוקים אשר הוכחה הנשמה הישראלית בבתי-הספר של אלה. פצעים עמוקים, עמוקים, הרבה יותר ממה שהשגנו וממה שידענו עד עכשיו.

המורה ק. י. שילמן מציע לפנינו בהארה מספר 2236 את השקפה המיוחדת הזאת: — מרוע ברוח דור פגנו אבשלום? — שאל המורה את תלמידיו ותלמידותיו.

— לא רצו שיתחילו. מלחמה בשערי ירושלים... ששים שירושלים עיר קדש היא ואין לשפך בה דם! — ענו אחדים.

— ומאמתי נחקרשה ירושלים? המורה. המורה. — ומה שאל י. שילמן... נענו תלמיד ותלמידה בבת אחת.

וזהו השקפה הראשונה של ביה ספר חינוכי לאומי ציוני-עברי על קדושת ירושלים. דוד לא רצה לשפך דם ישראל בירושלים. משום שהיא עיר קדושה, משום שנתקדשה על ידי יידישו הנוצרי... אין אני מוכרח כעת לעמוד בכלל על החוקר שנתחשבה ויחסותו לא ידועותיהם בהספריה הרחבות של תלמידים שגמרו בית ספר עממי ויבגרים בית ספר חינוכי. הלב סוער וזועק לראות את החוקר העמוק הפעורה לבלי חק לגלגל וזעזועו בארץ הקדש. עוד לא השלמנו עם המציאות המרה שארצנו את החוקר הלאומי והוא מתקן עשרות אלפי תלמידים ותלמידות, מתקן האמונה ומעבירים לפניהם לפרוצדורות החוקר והתלמידה וכל זה קדושה ישראל וחלול קדושת ארץ ישראל וחלול קדושת ירושלים והנה מכה חדשה! —

— החוקר הלאומי העברי טאמין כי בקדושת הנוצריה, ורק שכינה שו לא תעלה ברוי יצר את התנועה הלאומית.

מה יעשו הצאן הנדחית האלי, דלות להו מדרגתו כלום, וכחמור ביד הוצר מסורים הם ביד המכניס והמנצחים האלה — כלום אפשר להם להחליט שאננם באו גדולים ידיו הכנה שצריך למרוד ברה היותו והשפול את קדושתה בכל מחיר, ויהיה עם זה להעריץ את החרה ומחולליה.

כלום אפשר להם שלא להאמין שכל תנועה הלאומית נוצרה רק בחור מכשיר ואסעני לבוא אל המסורה האחרונה של התבוללות עממית, להאמין, להיות עם ככל העמים, לרכוש את כל מה שאלה רוכשים ולהעריך ולקדש את כל מה שהם מעריצים וקדושים.

נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

שירי פצעים הסיים מבתי הכנסיות ובתי המדרשות ויחלום אל עולם אחר, עולם של הפקר, של שאריות אחרות ואמונות זרות, שענועו העבר וספיקות העתיד מחוללים בקרבם מהפכה של תכלית שנאה, לכל זק של אמונה ודת, ואיפוא חוקת לפתח בפעם אחת ולהשמיד את כל הרגש הדתי הקרב עמם למען ישחררו פעם מכבלי רוח אלה המדריכים את מנוחם ומזכירים להם עונות ראשונים וממאת נעורים... — דוד שאלה וכלה הם מתכוננו או אפשר לו להיות אחרת.

אך יחשבו אחרת? — אם רואים הם, בוגרי בתי הספר הלאומיים, לפנינו את ההמניה המינרה שנתחננו בה סכל אומה ולשוין אם רואים הם את כל עם ועם מקדשים ומעריצים את דתם ואת ספרותם: אם רואים הם שנים מספרים או מהמקדשים שבהם הרחוקים מאמונה ודת ויועיל בכל זאת להעריך ולהעריך את נשיות אחרים בני עם ולכבד את מנהגיהם ודרכי חייהם? ואם רואים הם יחד עם זה את יום הבו יתלע של מוריהם ומחניהם, בדבריו ובמעשה, לכל תש של קדש בני עם, הם, את ההפקרות הדתית השוררת בחיננו את הריסה והבטחה חסרת, בשבת קדשנו? אם רואים הם את המכבי וקולוני קיש — ראש ההלה הציונית באי — בראשו, ומוסיס את הנשמה היהודית בחוק מנשה קדושה, מחללים את השבת היהודית בתוך הדוכה של ירושלים הדתי; אם קראים הם בספרו של המתקן הלאומי הנדול בספרו של קלוינה, הערצות והעריצות על אישיותו של הנוצרי, כלשה שלא קראו: ואלא שמעו את על אחר מגדולי וטובי אופנתנו לא מפי מתכניהם ולא מפי כתבם: אם שופעים הם מרחוק את הדיר ספרו ויווי מספר דת הנוצריה, וכל הרבנים והאומניסטים הדתיים באמריקה מחללים ואוסרים את שיבתו להתנהגות קרן היסוד, ויועיל לא ימי מחלים גם הוא ושולח מברקים חריפים בשם יהודי ארץ ישראל שאסור לדחות את פספס ויווי מקרן היסוד, וי הנוחנה גם את לחם ומים של המתכנס והמדרשים הלאומיים... — ואם קראים גם יחד עם זה ביומנו של הרצל, ששאת להכניס את כל עם ישראל ביום אחד, החת כנפי הדת הנוצריה, ורק שכינה שו לא תעלה ברוי יצר את התנועה הלאומית.

מה יעשו הצאן הנדחית האלי, דלות להו מדרגתו כלום, וכחמור ביד הוצר מסורים הם ביד המכניס והמנצחים האלה — כלום אפשר להם להחליט שאננם באו גדולים ידיו הכנה שצריך למרוד ברה היותו והשפול את קדושתה בכל מחיר, ויהיה עם זה להעריץ את החרה ומחולליה.

כלום אפשר להם שלא להאמין שכל תנועה הלאומית נוצרה רק בחור מכשיר ואסעני לבוא אל המסורה האחרונה של התבוללות עממית, להאמין, להיות עם ככל העמים, לרכוש את כל מה שאלה רוכשים ולהעריך ולקדש את כל מה שהם מעריצים וקדושים. נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

נורא נורא המצב, נורא ההווה ופילוגו, נורא העתיד ומי יודע? — במקרה היחיד שיש להאמין האמונה לעית הנוכחית והנוראיות שבה, או בגמגומי ופני חלול מתשכחם הנוצריה של התלמידים העבריים.

ועל דא ודא! כינה מר שילמן וציועק ומתמרמר ואומר שם במאמרו: — אפשר בחור זה סופר הוא, אפשר מסינור הוא, ומה ישחבה כעולם שכן שמע בבית ספר עברי בירושלים, שהיא נתקדשה בזמן של י ש.

השתדל, איפוא, המורה הנזיר למחוק את הראש הטוב שקבל המורה הנוצרי, והוסף לשאל את התלמיד: ואנחנו קדשנו את ירושלים? כן, השיבו בנינו שם בית מקדשי.

לפי האגדה, מסופר כי סילמן, היי כן מוחדר בירושלים, נמצא כי ירושלים קדושה לכל האומות אבל מי קדש אותה ראשונה? הוא מספר לשאל — אנחנו!

וזהו ככר הלך הטוב, שבא למחוק את רושם הדברים הקדומים, ולהסיר את עוקצם, לפי דעת המתקן הלאומי היתרון לעם ישראל בקדושת ירושלים הוא רק זה שהוא קדשה ראשונה, המסמל ויכולים איפא להשאיר בשלחם, לדורם חשבה יותר הקדושה השנייה... צריך היי רק לזרוק עפר כעניי הבחור המסינור, שלא ייכלה את קלנו של החוקר הלאומי בפני תומכיו הרבים.

אבל העולה על כלנה בכל המרגיזה הזאת, היא הסקנה המחוצפת של אותו האיש הלאומי, שבשעה שנפשו סוערה ורוערת, לפי דבריו, על החשבה המקולקלת של אותו התלמיד, ואותה החלמיה שהלבינו את פניו בפני הבחור המסינור, ולא ידעו לכלול את דבריהם במספס... הולך הוא וחולל את כלליתו באחרים, הוא רוצה להצדיק את חילוקם העורים-הטובים-הוא אומר: רואים הם ויועילם כי יש בירושלים הקרב הנוצרי והמסמל-המחולל ומקדשים ואלפים נודדים אליו ויוי יום ברשמה, בתפלה ובכבוד.

השבתי, שהיא ימים כחם גם את הצד השני כהלכה, מה שאל בני עם אינם יודעים כלל על מציאות בית כנסת, על מציאות עולי רגל בעלי גשמה קדש, והם יודעים על עולי רגל לשם ספורט ולשם אכילה חמק בפסח בירושלים, ועוד ועוד, כמדומני שוו היתה כבר אויה הצדקה כנונה... — הוא מסמך אבל אחרת, הוא מוצא את האשמה בני בחוריו בתי הכנסיות, שבתחובת רי יהודה, החסיר מתפללים בחפזן בחמישה ובשתי חזקין... ואינם מספקים שמון פיוס דתי לתלמידיו המוכנים.

ישמע נא כל העולם היהודי את מסקנתו המחוכמת של המורה המלומד בעל נסיון של חמש עשרה שנה בחנוך העברי בירושלים: —

הידועים איפוא מרוע סוברים תלמידי הגמנסיה העברית בירושלים נתקדשה בזמן של י ש... משום שאנחנו הדתיים מתפללים בחפזן בחמישה ובשתי חזקין... ואינם מספקים וכן נסתתמו כל דברינו, ויכרו הדברים בעד עצמם ובעד אומנם, גם המתקן הזה מרוע לנו שהוא רואה יותר קדושה וזמן דתי בבית כנסתו של איה מאשר בבתי כנסיות שלנו וכשהתלמיד הגמנסיה יעבור על דבריו מורם ורעם אלה, ויקרא: את מאמר החברין, מפשש יתן אם לא יחליטו מחדש את החלטהם הראשונה, ולהעריך שוב יחד עם הם את מה ופי שכל העמים מעריצים.

זהו מרששו של החוקר הלאומי וזהו מריו, מבריא בני מבת.

בגעריו ובזקניו נלך — צעק הורעה הגאון ואים איהם א'י, הנערים על יד חוקנים או א'י חוקנים על יד הנערים.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

גליון 10

מול ישראל

גבורה

ישיבות נובההורודק לא יעברו לארץ ישראל. יילנה (איפכ), מצודים שונים נפוצו שמעות כיושיבות נובההורודק עומדות לעבור ארצה ישראל. אבל כפי שנודענו מסקורות בשוחים אין בשמעות אלה כל יסוד, וישיבות נובההורודק ישארו בפולין כמו עד היום. כידוע באישיבות אלה לפולניה מרסיי הסובייטית, אשר שם סכלו מדיניות ננישות רבות, כחיים קיטוב בפולניה עוד של ארבעים ישיבות נובההורודקיות עם ישיבה מרכזית במריוש.

סאנים בחורי ישיבה בורשה מחסוריו דירה. ורשה (איפכ), באחד הימים האחרונים תקפה פראוס המסורה הירשאות את דירתם של בחורי הישיבה הנוכח הורודקית, וכשכך. כבקר נירשו הבחורים את הבית, וזו נמנרה על סמנו, הסבה היא סניטריה. הבחורים שכמעט כלם מהסביבה הם עניים, ומשום כך נדו כלם במרחה אחר סכלו מסות וכלי בית שונים, המסורה מצאה בזה הווק לברואש של וסנרה את הבית בבית זה נמצא גם בית החבשיל של הבחורים, שנמנו גם הוא, ואעפ"י שהבחורים אלה עבר עליהם כל היום סכלי שיבא אבל אל פיהם, לא חסרו את שעורם.

מענין לציון שבשעת פליחת בית האקסטי והמסורנים היהודים בורשה, הופיע בהצד הורשאי מאמר חרף אל היהודים הורשאים ושם נשאלו אלה האחרונים, אם יודעים הם-שבשעה שיהודי ורשה הוציאו כספים לרוב על בית האקסטי, בשעה זו, ובמצבים סאנים בחורים-המסורים-היהודים יוליה, בעידום ובחוסר כל, והאם רואנים הם ניכ בעד הבחורים המסורים קום ומאחרי שבה בעתהם על התורה והעבודה, שם הם נמצאו קום-הנהיה בו-את-ראשם בשעת אחרות ליום ועוד אז העיר הניד על דירתם הנורעה שנים בה בני הישיבה, והראו על הסכנה הצפויה להם במנורה מעונם שאמנם באה להם עכשו.

מצויות המסיון בארץ ישראל. לענין (איפכ), חעתון גיואש כרונקל מביא המצית מרית שפססה עכשו חברת המסיונים על גבורתה בארץ ישראל, בדויה זה אנו מוצאים: בשפסחה יכולים אני להרגיש כי פרחת עבודתנו בפלשתינה הוא מצינה בשנת 1921.

לנו שם בקיש רק מסיונר אחר, כעת נמצאים כבר שם עשרה במספר, מלבד חן תעמולתנו נחמכת על ויו שורת עתידים מתכננים בשנת 1921 היי לנו שם רק בית אימרוהם אחר, בעת י לנו בתים יפים ולחבים על הר הכרמל, בירושלים נמצאים חתם רשותנו האולמים היותה יפים, כדי שיעי נקל לנו לבוא בדברים עם התמונים היותר, כל האספה מתקנים סאד סאח היותר, יוש להרגיש בכלל ערית מצד היהודים לשאפתיות, הנאומים נשאים בעברית, יהודית ערבית, גרמנית, ואנגלית, מלבד זה המושבות היהודיות מסקורות מסדר, המסיונים מתקבלים שם בלבביות, ובדור זה מוצאים אלה הורשאים לפעול חרבה מאד בעד הנוצריה הרוצה לעלות לבנות הלאומי מארץ אבות-הושבה.

מלחמה לבנות שמים. רשאו (יוה), זה זמן שנחללנה ברישא חברה של צורדי נפשות, בל פה וכמעט שלא תשארו לנו שריה בבנותינו וכו' אויב עם ר' פן החפקר, לא מצאו-לחן-פל-מחשבה-וכן ברוח פריצים, ואותנה ואלא אמונתו, שחלח, ונתנו-מה-מה נעשה לבנים ביום שירובר בהם, מאין נקח בנות לשארות הפליטה בבנינו? האם לא נלך גם החבל אחרי הרלי? האם יש תקי לנו כי ישאורו הבנים בגבולנו?

אחר ריאם אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, איככה נלך? —

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בבנינו ובבנותינו נלך! — הפצים: אנו בשחרור רוצים אנו בחצלת עתידנו עלינו להציל את פקעותינו, את בנינו ואת בנותינו, שחרורנו ואנו שחרור את בנינו ובנותינו אינם אחרנו, עתידנו איננו אחרנו, אנו בנינו ובנותינו לא לנו הם, ומה קדושת בנינו יניח את עתיד אינו לא אנו גם נוער גם קדש יש לנו עוד לא גצלנו, עוד הסבכת, מהפכת על קונומנו, תנו לנו את בנינו ובנותינו, בנינו ובנותינו, אונם אחרנו — סחלנו.

בני-הפקר שקראים כשם, פרידנרקי ומכעיסים את היהדות שנהה כרובה הדתית, באחד השבתות האחרונות סדרו אספה פוסבית, וסידעית גדולות הורעו שבאולם ביה החולים היהודי ורציו איה זלושיביש ריוע שהזמיני ביהוד מרשה-ההודעה הרגיוה מאד את החוגים החרדים שלא רצו שהעצורים היהודים יאזינו לדרשות תפשות אלה, אספו כסף והעריפו על שר האולם ובוה חשבו שיתפמרו מה, שקצים, אבל אזה מצאו להם אולם אחר. הראשישבה המקומי תרהג ר' יוסף רייך שהנהו בעל רוח אטיף, חרף את נפשו ובלויה חסידים אחרים פרצו אל תוך האולם והפריעו את האספה, הנאספים רצו להתגלבל באלות על המפריעים, אבל כרגע הפיעו לתוך האולם סאית חסידים וגרשו את החבורה, המשרה אכרה עשרים מהם. כיום ראשון רצו לסור את האספה עוד הפעם אבל כעת יצאו כנדרם גם סטין חוגי הנוצרים והשפיעו על המספנה שלא לתן לערוך אספה נאציה נגד הדת והרצאות דמורלוציות.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

חבל על דאבדון. הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

הגאוס הורשאי יצא בשן ועין והחבראי קלפך מכות רצה, הצעד האמין הזה מצד החרדים המקסיים נגד חלוג השם השכיני רצון את כל החוגים היהודים.

מכתב מפורניא (ספירנו)

מחלך העבודה אצל הבנין ישיבת חכמי-זובלין. כפי הודע נמצא זה איה חדשים ציר הסיים הרב ר' מאיר שפירא שלימים מפוסקוב באמרוקה בכרו לאסוף כסף לזכות הבנין הגדול של ישיבת חכמי-זובלין שהרב הניח הוא יוצרו של הרעיון הנשגב הזה.

כפי הודיעה שנתקבלו סאח, עושה הוא חיל בעבודתו וכבר אסף סכומים הוגנים שיחוו הכולה לגמור את הבנין כפי שמרעיים מליכיון מלאכה הבנין הייתה ונמנרה.

כבר נמנרה הרושאי השני, גם האולם הגדול שב, ונידו השערים הולך ונמנר.

השוכה בבורה, ונידו השערים הולך ונמנר.

עפי מרה הויה שבת פ' תולדות בעיר קלישי, ונידו השערים הולך ונמנר.

המקבית, שותה במצויש, מתוך הריח ששעתי מננהו האגדה בקליש יועץ העיר מר יוסף משה הבר, רשמת את הדברים דלקסן: בחורף העבר סדרה האגדה ביה ספר לבנות מיתיעקב, דאנה בער חחרר, וסוד-החלחית שבי למורים איכע מאור-ילדים, עפי האינציוסיה של האגדה נדסר עי הקהלה ועד שעליו לבנות בילמיד, מנן אברהם, האגדה יסרה וארינה, אגורה סחורים-הקמנים, יש לה בא כה בהבנה בפלגיא, הכנסת-אחרים, יעד העורח, יעד ועוד, וזהו-השוכה-יכונה-לסחנרגי האגורה...

המקבית, שותה במצויש, מתוך הריח ששעתי מננהו האגדה בקליש יועץ העיר מר יוסף משה הבר, רשמת את הדברים דלקסן: בחורף העבר סדרה האגדה ביה ספר לבנות מיתיעקב, דאנה בער חחרר, וסוד-החלחית שבי למורים איכע מאור-ילדים, עפי האינציוסיה של האגדה נדסר עי הקהלה ועד שעליו לבנות בילמיד, מנן אברהם, האגדה יסרה וארינה, אגורה סחורים-הקמנים, יש לה בא כה בהבנה בפלגיא, הכנסת-אחרים, יעד העורח, יעד ועוד, וזהו-השוכה-יכונה-לסחנרגי האגורה...

המקבית, שותה במצויש, מתוך הריח ששעתי מננהו האגדה בקליש יועץ העיר מר יוסף משה הבר, רשמת את הדברים דלקסן: בחורף העבר סדרה האגדה ביה ספר לבנות מיתיעקב, דאנה בער חחרר, וסוד-החלחית שבי למורים איכע מאור-ילדים, עפי האינציוסיה של האגדה נדסר עי הקהלה ועד שעליו לבנות בילמיד, מנן אברהם, האגדה יסרה וארינה, אגורה סחורים-הקמנים, יש לה בא כה בהבנה בפלגיא, הכנסת-אחרים, יעד העורח, יעד ועוד, וזהו-השוכה-יכונה-לסחנרגי האגורה...

המקבית, שותה במצויש, מתוך הריח ששעתי מננהו האגדה בקליש יועץ העיר מר יוסף משה הבר, רשמת את הדברים דלקסן: בחורף העבר סדרה האגדה ביה ספר לבנות מיתיע

בעיר העתיקה רחוב חבור ת"ר 628 תליון 580

על המצב

כמעט בפעם מתגלים המסמכים של התנ"ך הלאומי ואנו נפגעים בן רגע ועיגורים שוב אל סדר היום והדבר כזה מכאיב!

מצפירים אני על התנ"ך המרעיל הזה הנחל נפשתי עוליתי ושעברתי אל השמר טפס — כי מה ההבדל הרב בין הכופרים המסורים ובין אלה שנשכחו בפי הרחצה — והרוב הולך לאט לאט באופן שהאב לא יוכל להרגיש ובשעה שמתחיל להרגיש המעשה כבר נעשה ואין להשיב, מצפירים אני על זה בכל גששו ופאדנו, כי דוק בדרך ובשיטה שכו עוליתי נאכרים לנו והם לערילי, ואם כמעט בפעם הגע פתגל וסם הדעל אשר בבתי הנח אלה מחשיך עינינו, מדוע זה? אנו עיגורים תיכף לסדר היום ואין אנו מוצאים את המסקנות הנאותות מהמקרים הללו המתגלים?

כמה מכאיב הדבר!

והנה עוד הפעם הפתעה:

מודל לאפי בכת ספר לאפי מספר, כוש יבוש גם פניו, התאפי בכורו את המספר, אך אף על פי כן הוא מספר:

— שותתך כמסיון בא לבקר את בית הספר העברי הלאומי, ובקר את שעריו של אותו מורה, השאלה נכבה: שואלתי נקדשה ירושלים ותחשבה היתה מתסורת ולמדינה בכת אחת — פוטנו של ישיא, ובעבור זה? — בעבור זה, לא רצה דוד ללחם עם אכשלים בני שלל לשפך דם כנורשים עוב הקדוש...

שמה זו, ספרתנו הרבה! שמה זו, ספרתנו שחלפתי בתי התנ"ך הלאומי, יודעים משה לפני שהם יודעים מקדשה ירושלים מאז הברא העולם ואשר על הר פורוי עקד אברהם את יצחק בנו, וכי ישיא יתיר ידוע יפגורם לתלמידים האלה עד אשר יהי קודם בעינינו גם לזר ובקר — כי נקדשה ירושלים על ידי ישיא!!

המורה הלאומי המספר פותח כסופו את האשפת כלפי ההורים, החרים אששים, הם אינם מבקרים את בתי הכנסת, הם אין להם יחס של קדושה כלפי ירושלים, ובשעה זו הנוצרים והמשפלים כי יש להם יחס של קדושה נכני ירושלים.

אנכי מאין לקחי ההורים הללו יחס כזה כלפי קדושת ירושלים אם לא מהנוכח הלאומי המבוכה כל קדש וכבוד בכל? ופאן לקחי חילום בכל קדש ב קדושת ישיא את דוד? מלך ישראל אם לא שותתך הלאומי המסור כל אפיו?

רוי לי רוי לי רוי לי, אומר גם אני, פני ותאמר מנשה בכורי לא הוכלנו התנ"ך הלאומי.

ובפעמים תכסנו בושה בכורי כי חריונו, אלה שויק על אמונה עוד לא עומם בקרבם, מולכים הם בידים הם אל בניהם לבתי הנח אלה וכו' מיום ליום מספר המהמכים בבתי ספר אלה מתחבבים מבנים ולבנות אין מספר, כי כמעט כל פועלית לבתי רעל אלה, ואנחנו מה תרא עלינו אוי לי מיום המחרה, כי נשבים, נמצא חזי את בלוננו

בניה במקרא

(פרסו ולמודי פרשה השבוע)

הן בני ישראל לא לא שמעו אלי ואין ישמעני פרעה? — עם מרדא ונענה חי עמו, והוא — אהבה חי את עמו בכל לבו ובנפשו, עד אשר גם על אחד מישראל שהובת הבית את חייו, בסכנה, ואף על פי כן סרב לקבל עליו שליחות של גואל.

לא הועיל סח' שר' נגלה עליו ובשר' בו לשלמה, לא הועיל משה, האלקים שנמסר לידו אשר בו יוכל להשליט פעמים אשר לא גרוא ולא נברא, לא הועיל שליחות כה נשאה ונעלה — להקנין גאולה עולמים לעם שלם אשר בצורת כל איש איש פסנו, כי צר ואשר אחרי הגאולה הוא גם יגואל ויגואל לעם, כי מסלבת כהנים וזיו קדוש, לא הועיל כל אלה, ונשאה סרב לקבל עליו שליחות של גואל. אמת נעלה ובמחל.

הנה עתה? מה? אשם לשריב? הנה? — הן בני ישראל לא לא שמעו אלי ואין ישמעני פרעה? — אה אפס! למה להרב בשם העם אשר לא שלחו לו גם אם ד' מסכסכו על ידו והחץ בשליחותו? אמת! מוכת העם וירש חיש חוש שחרורו וגאולתו הוא מבקש: גם יר מסכסכו אתה וארדבה, ד' הוא שחרורו ותהי שפאל את יר עלי, אך אף על פי כן, אם אין העם שהוא חורק למענו חפץ בו — אין הוא יכול לכתה ובמחל הוא, שלמה שר' משליחות.

ריקים כי עוננו בנינו ובנחוננו!

ההתקפה הפעם היא איננה כל מורה הימים הבאים מתגלה לעינינו בכל מראה והיא צריכה להקף את כל מי אשר בשם ישראל יכונה כעמן נכדו, כיושב באהלה של מורה כיושב על ספסל הסנדלרות, ובנחוננו אלה שעוד נשארו נאמנים עם עם ד' וקיום, על אלה להעסיק שאלה להרחיק, אך ובמה להציל את קיומנו כי כלנו כלנו חלילה אכדנו באין מפלג, כי הכנים מוספים והולכים לעוב אותנו חצב להם בורות נשברים בבתי התנ"ך הלאומיים הללו והבנות כבר עוננו כמעט רובן ככולן ואנחנו באים? וההור חרדים מהיום הבא כי איום ואחם המהמכים את חששו כי הקולר תהי חי בצואריהם.

רוי לי רוי לי.

בן ישראל

ישיבת הועד הפועל בינה

(המשך מגילון הקודם)

— גם באותו החלק של תורה הגוע לארי, חסר דבר עיקרי אחד, דבר ערשן מציצי באריכות על השאלות הכלכליות והחבריות, עמד ביותר על ההתפתחות של מנהל ישראל וכו' (קרי יניא), לאמרו של דבר, אפשר להגיד, כי פועלו של המרכז הארי בפרקטור, עומדת לכל הנאי ומכני, למעלה מכל בקרת, ואשר שאין למי שהוא הרשות לבוא ולבקר את פעולותיו או אפילו את שראותיו, המרכז הפיקטורטי היתה מסירות מפליאה לפעולה, שהיא מחודשת במינה מא ועד ה, הוא חי צריך לחש ולצר גם את השוטה וגם את הפועל, את ההלכה ואת המעשה, ובאותה שעה גם את האמצעים, ובשם הוא חי בודר בפעולתו הקשה הנה החרות החרות שבנויה כמעט שלא נקפה עוד באמצע קטנה בשביל עבודה כלכלית בארצנו —

ואולם כשהם דברים אחרים, בארצנו, בבקרת הבאה לשם קנתור או חבצה או אמן, אבל בקרת הבאה לשם בכירי האמת, בבוד המצב וכוון הרכבים הלא — בקרת כוז הסרה להתפתחותה וקיום של כל פעולה צבורית, כמון להתפתחות הגוף וקיומו... אין אדם יכל לבקר את עצמו, וקשה ביותר למצא בעצמו ולמשש את השגיאות שבפעולותיו אפילו בשעה שהוא מאמין שבחרו כן אדם עלול הוא שלא להקנות משגיאות כאלה, באופן מבני הוא מוצא מסור את הסבות והעובדים ממוצא לו, בקרת כוז מוכרקה איפוא, לבוא תמיד מן החוץ.

ועד הפועל בישיבתו האחרונה, הי צריך, איפוא, לתת למכור הפי את העורר הפעושה והאת לשמע בכבוד ראש את הרצאותיו של הדיר הערשן לזרית לעומקה של הלכה זו, לתת ולברר את כל הסבות שהובאו את המשבר בעבודה הישובית של אפי בארץ ישראל, אחרי עלותה למדינה חשונה, למצא את שרש הסבות האלו ובקש את הרכבים לשרש אחריהם ולהחיות את העשרה ליושנה או להתחדשותה... — לפנינו מתגלה אחרת, בשעה שהרצאות עדי מנכ-חקת הקהילות בארץ ישראל, עוברים ובתים

מסכים לשאלה זו שבהם לקחו חלק חברים רבים ועל ידוהם נתבאר כי שאלות הנוגעות לסדר הקהילות בארץ — הרי ההרצאה על השאלות הכלכליות והחבריות עברה, כפי שאפשר להביר מתוך ידיעות אופי, בשתיקה נמרדה מצד הנוכחים ולא מצאו כי אנשי חיל ידוהם למפל בשאלה זו ולהעיר עליו ולהאיר אותה לכל צדדי, בשעה שהיא לדעת רבים רבים וכן שלמים, כבת עינה של אגדה ישראל בכלל ושל פעולותיה בארץ בפרט.

היש למרכז הארי בפעם, ששפא על זה שהררר הכלכלי על ארץ עבר בהצלחה, מבני קלב אף הערות מאת השומעים, שבכל אופן הרי נתכוון המרצא להערים על המצב בשאלות אלו? היש לראות בשתיקה זו שתיקה הרואה הנוכעת מתוך ידיעה לעומק המצב, והתחשבות עם התנאים והאמצעים שלא היו מוכשרים אויל להבני תוצאות יותר מובנה?

לא, אלמני חי' היחס כזה, הי צריך גם הוא להתבסס בברורים ובאורים, אנו רואים בחשוקה זו שחרורו נכנו, כי עוד לא זכינו לשכנע את אחריו החרדים אשר בחילי בנחיצותה הנמרדה של עבודה ישובית בארצנו, ויחסם של אלה לעבודה כזו הוא עריון אריש בסרה נרושה, באופן שאין שום התענינות מאיזה צד שהוא בהצלחתה של עבודה זו או בשכשכונה.

על הסר התענינות ואדישות השוררים בעולמנו ידענו מאז, אבל אל לנו פללנו שאריות זו הרי גם חברים שכלל בנחשבה, ברעיון, ביום ובקורה מוסרית לפחות, חשבו המיר שהסרות רק חרדים המתחילים והפועות, אבל את ההכנות השכונם כולם מוכנים, וכלב אחד כאיש אחר עושה את החרות החרית שבנויה בהכרת חיונית נמרדה על הצד להשקיע כוחות חרדים ענקיים ועצומים ביושבו ארי ככל המובנים, שהרי כסופנו שאין עוד צורך להיות ורק בארץ כזו לראות ולהביר את השרש מורה ראש ולענה שהמחיצ משרישה בארצנו את הפרוצה שהיא מבאה ברת ישראל, את החר המור שהיא מתכבת בבתי ספרה, כי הרי ענפי השרשים המרים האלה מתפשטים ויוצאים מכלב הארץ והלה ומגרשים מיר סר בכל ארצות פורטנו, ואנחנו החרדים מרגישים את כל זה יפה יפה, ורואים את ההתענינות הנוראה בכל קדש הנעשית בכל מקום על חשבון הלאומיות ועל חשבון הבית הלאומי, ואלה המפגשים אומנם ויראה ה' הלא מתמלאים החרה למראה המנהג הנוראה הוזה שהעניקו הכי קדושים שלנו, הארץ הקדושה ונשאה הקדושה, נעשים מדרס וכסם לכל מיני מריצות והפקרות ככל מיני התכבשות והתעללות, ועוד אין ערוך אל הסכנה הצפויה חר, אם בנין הארץ ישאר גם לימים הבאים מנופול ביד המהמכים האלה, ובכר נמנ ונמנר שאין עצה ואין חרופה להצלת המצב ולמלוי התפקיד הנשגב שמענו וארגנו דורשים מאתנו, אם לא לקחת את אמת הבנין ביריגו, לקנות ששחי אדמה רחבים, ויכס מושבות חריות, ששען מן הארץ שיופץ על ידו, אוד התורה ואוד האמונה יראה הרבה מן החשך ואור, חמאם ידעה את הארץ ה סת עה שבהם נצוצי האור שהוא מקבל מן הימין הוא מבורר ועושה

ולא כן הם הגואלים של עכשו:

הם אינם מוצאים חלילה את הקהילה בנפשה, הם אינם רואים מום לעצמם כלל, ולגנו דידהו אין המום של ערלי לבי שקל כנגד המום של, ערל שפתיים, הם אינם חפצים לדעת שמי שהוא ערל-לב רק שאינו יודע חלילה את מוכת העם על שפתייו אלא שגם כלביו איננה ואת המוכה החרושה לעם, ופי שלבו חקי אחרי חי הנויים אומנם, הוא ובשום אופן איננו יכול, לתקן מה חיוי ישראל וירושלים ובה היא מוכת גאולתם ושחרורם, והחפץ הוא כי את רעתם גלותם ושעבור נפש לחיים שונים חיותם לבם חמאם חרואו, וכן ששע נרגינו שירי, אל חשם בספרו הפנים לדעת אף שהרשע לכאורה מוכן לכל בן דעת ואף כי לפי שיקל על עצמו מנופול, ש, גואלי, וגאולות, ואם אין האשמה חלוי, כם פי איפוא הוא האשם במה שישאר איננו חפץ בגאולה ונמוסלות.

עם ישראל הוא האשם בכל זה, עם קשה ערף הוא ועם חזק, וביחוד אלה שהם דורשים וקא חיים מקוריים חיים המוחניים, לעם ישראל וקא חיים ערף חק תורה וזה, חללי חם בוגדים מוסרים מלחמה ישראלית ואמין גם, מנינים.

כמה מן המרחק, בין הגואל או ובין הגואלים של עתה, והרב חוש בעצמו יכול להיות ערב לנו כי לא חללי חם הגואלים לישראל ולא את מוכה ישראל חללי דורשים!

חילים להנועת הכפירה וס איר לפני את הדרך לבתי ישראל כדי להנעת את העם אחריו.

ורק להתחלה הקשה היא שעמדה על הדרך, היא שרופפה את רוחנו, וביאור המתחילים והתענינות העולמית המסירה בלבבות תצא מן הכח אל הפועל, מן המחשבה אל המעשה, ככה חשבנו מאז, ועתה?

המשך יבא א"ה.

מכריא

ברורים יסודיים

רעיון האגדה

כשנשנים לכצר איזה בנין, או לחק איזו חומה צריכים לדעת את מקום התורפה שבהם, כשאין רואים אותו אין עומדים על סוד רפיונם ואין יכולים לתקנם, וכך גם בארגוננו, כשרואים רפיון בפעשי או אפילו עמידה בשפה אחר, מבלי פריחה, צריכים לדאוג אויל נמצאים בו פרצות, ואולי איננו עומד על היסוד הנכון שלה, ואני מעני לומר שהמחשבותנו איננה מיוסדת היטב על היסוד שלה, היסוד של כל תנועה והמחשבות הוא הרעיון המתיב את הארגון ואת התנועה והרעיון הוא איננו ברור אצל חלק גדול מחברינו, ואינו די ברור, אצל חלק שני, ורק מתי מספר וחירי מנולה "הציונות" שקלוליה עליהם כמורה, בשעה זו, מהמלטים יודעים אותו על כוריו, אי ידעת הרעיון, או ידעתו למחצה לששוי ולרעיון בצורה ממושפשת, מנועים את הארגון מלהתקין בכל ששפה, כי אין אדם עובד-עבודה שלמה ופכונת אלא מתוך ידועת ברורה, קודם כל העבודה ובסיומה יודעים ברורים יסודיים: לשם מה בנה האגדה ומד היא מסתרה, וכל כמה שיהבדר הרעיון והגבר הרעיון, וכל כמה שיתגבר הרעיון ירבו ויפראו המוצאים אותו לפועל, ותתרחבת הפעולה ותאריגנה תוצאותיה.

יש אומרים שאין באגדה ישראל שום רעיון, היא איננה באה אלא לתחוק את חקים, ולבצר את הנמצא לשמור על טהרת חיותם וקדושתם של רבבות אלפי ישראל, הנאמנים עם ה' ותורה, אבל גם הרבה הוז צריך ברור וביותר בשעה שאגדה ישראל היא תנועה מאורגנת כי ברור וכן שמסירה הארגון איננה מבורה, משתמשים בזה בכדי להשתמש, או להחליט מחובה קשה ומפרידה.

הללו אומרים (יודעים הם) כי הם מפתחים להסתמך לגמרי האגדה מפני שהם חרדים על התנ"ך המסורתי, שורשים שונים המאורגנים באגדה, אומרים, או יכולים להכניס בו שנויים וכוונות אחרים, ואינם יודעים כי ביוסד האגדה בועדת האגדה הנה ותהנה והוכחה העיקר כי השמר קרן הקיימת המורה על התנועה בכללה, והללו אומרים כי אי אפשר להם כמצה שמורה ובפאות אריכות דוקא, כי אינם, מהדרין מן המהדרין, ולכן אינם יכולים לבא בגבול האגדה, כמובן כי כאלה כן אלה וביחוד האחרונה שמוצאים בזה רק תירוף להשקפות, אבל ההשקפות הנה בעורת היצר היא מסוכנה, ומריון בשורותיה, נהפך בירי אחינו מריון לגשם הנון נגדנו.

כל האומר מבלים בסרה גדולה את הנחיצות בברורים יסודיים לרעיון האגדה, וגם בפרסום תבניתה תבונה, והתחזותה.

לכל תנועה מאורגנת יש ספרים יסודיים, וכל מן שאגדה ישראל היא תנועה מאורגנת, היא וקוקה לספר בברורים יסודיים לרעיונה. אומרים שאגדה ישראל באה לשמור את החמונים החרדים מהחלך ברשת התנועות האחרות, היות לרוח ישראל על גרוליוני איפוא לבדר, אך מונחת התבפירה הנה התרחקות מרוח ישראל ביסוד התנועות החרות, ובעצם היותה, בפעשיהם אפשר אמנם לחבוח את תרור החרה, אבל ברעיון עצמו, יש מחוקים בבקרת המוכה, ואומרים שהוא מסור, ותכליתו קדושה, או באופן אחר, יש מקדשים את הרעיון החרה, וכשם ששע נרגינו שירי, אל חשם בספרו התנועות האחרות, כן עליהם לבדר את רעיון התנועה המאורגנת של האגדה, ויש מנהיגים באגדה היודעים חיש, ציוני לבדר, אבל הם שום ברר, וקולר האגדה למוסר, בצוארם חלוי, ואחרת הוא דיר יצחק ברויעק, שיצא אל חשם בספרו עקבתא דמשיחא, שבו הוא מברר את רוחה של התנועה הלאומית המשיחית, וגם נגדה אל חתרתה ובספרו, ריואיש ניישאנא האם, שבו ברר לפני חלמים את התבול הגדול שבין השקפת החרות החרית ובין השקפת חתרתה הלאומית, וגם מבררנגוים וכוונת קוברת קטנה, אין גלות ביר ארעין, אבל כל זה לא מספיק, גדולי החרה ורועת צריכים לבדר את רעיון האגדה על כוריו.

אחר מיתורי מקורי ירושלים וחי מאין אפר יז פעם

אחת: אין אגדה ישראל מתקיים, והראי, היכן הפיוסופי שלה? אני אסתר לו או כי רבר בראי וחי וקים אינו צריך פיוסופי, אני-חרותו או בקש, תריון כזה הוא נכון לגבי קיום האדם ובעל חי, אבל כל מעשה וכל תנועה שאין הכמחה קודמת לה איננה מתקיימת, וסוף מעשה במחשבה תחילה, האמת היא שפיוסופיה האגדה ברורה בלבבות ובמוחות יחודי מנולה והיא חי' והוססה בלבבות רבבות החברים הנגדנים אחרים, אבל כל זמן שהיא לא תבורר יא תמצא את בטריו, תלך ותפושש עד שתאבד את כח הקיום שלה, כשתבורר, או תחזק ותחם את החברים, ותפליא לעשות בכח הנינוח והכריתותיה.

יחודא חריי שהמר.

ביהדות האמריקאית

מקרה.

כנראה תגלה בך במקצת גם באמריקה מה שהלאמים מתאמצים להליט לפני פניו חרדי העולם, וזהו כוונה של תנועתם הרוחנית בארץ ישראל, ואחרי כל הברבורים והחמונים הנעשים עי ראשי המרכזים ביהדות וכו' (ביהדות האורטודוקסית והחם אני מדבר) שלא לפגוע חלילה בכבוד "הציונות" שקלוליה עליהם כמורה, בשעה זו, מהמלטים יודעים אותו על כוריו, אי ידעת הרעיון, או ידעתו למחצה לששוי ולרעיון בצורה ממושפשת, מנועים את הארגון מלהתקין בכל ששפה, כי אין אדם עובד-עבודה שלמה ופכונת אלא מתוך ידועת ברורה, קודם כל העבודה ובסיומה יודעים ברורים יסודיים: לשם מה בנה האגדה ומד היא מסתרה, וכל כמה שיהבדר הרעיון והגבר הרעיון, וכל כמה שיתגבר הרעיון ירבו ויפראו המוצאים אותו לפועל, ותתרחבת הפעולה ותאריגנה תוצאותיה.

יש אומרים שאין באגדה ישראל שום רעיון, היא איננה באה אלא לתחוק את חקים, ולבצר את הנמצא לשמור על טהרת חיותם וקדושתם של רבבות אלפי ישראל, הנאמנים עם ה' ותורה, אבל גם הרבה הוז צריך ברור וביותר בשעה שאגדה ישראל היא תנועה מאורגנת כי ברור וכן שמסירה הארגון איננה מבורה, משתמשים בזה בכדי להשתמש, או להחליט מחובה קשה ומפרידה.

הללו אומרים (יודעים הם) כי הם מפתחים להסתמך לגמרי האגדה מפני שהם חרדים על התנ"ך המסורתי, שורשים שונים המאורגנים באגדה, אומרים, או יכולים להכניס בו שנויים וכוונות אחרים, ואינם יודעים כי ביוסד האגדה בועדת האגדה הנה ותהנה והוכחה העיקר כי השמר קרן הקיימת המורה על התנועה בכללה, והללו אומרים כי אי אפשר להם כמצה שמורה ובפאות אריכות דוקא, כי אינם, מהדרין מן המהדרין, ולכן אינם יכולים לבא בגבול האגדה, כמובן כי כאלה כן אלה וביחוד האחרונה שמוצאים בזה רק תירוף להשקפות, אבל ההשקפות הנה בעורת היצר היא מסוכנה, ומריון בשורותיה, נהפך בירי אחינו מריון לגשם הנון נגדנו.

כל האומר מבלים בסרה גדולה את הנחיצות בברורים יסודיים לרעיון האגדה, וגם בפרסום תבניתה תבונה, והתחזותה.

לכל תנועה מאורגנת יש ספרים יסודיים, וכל מן שאגדה ישראל היא תנועה מאורגנת, היא וקוקה לספר בברורים יסודיים לרעיונה. אומרים שאגדה ישראל באה לשמור את החמונים החרדים מהחלך ברשת התנועות האחרות, היות לרוח ישראל על גרוליוני איפוא לבדר, אך מונחת התבפירה הנה התרחקות מרוח ישראל ביסוד התנועות החרות, ובעצם היותה, בפעשיהם אפשר אמנם לחבוח את תרור החרה, אבל ברעיון עצמו, יש מחוקים בבקרת המוכה, ואומרים שהוא מסור, ותכליתו קדושה, או באופן אחר, יש מקדשים את הרעיון החרה, וכשם ששע נרגינו שירי, אל חשם בספרו התנועות האחרות, כן עליהם לבדר את רעיון התנועה המאורגנת של האגדה, ויש מנהיגים באגדה היודעים חיש, ציוני לבדר, אבל הם שום ברר, וקולר האגדה למוסר, בצוארם חלוי, ואחרת הוא דיר יצחק ברויעק, שיצא אל חשם בספרו עקבתא דמשיחא, שבו הוא מברר את רוחה של התנועה הלאומית המשיחית, וגם נגדה אל חתרתה ובספרו, ריואיש ניישאנא האם, שבו ברר לפני חלמים את התבול הגדול שבין השקפת החרות החרית ובין השקפת חתרתה הלאומית, וגם מבררנגוים וכוונת קוברת קטנה, אין גלות ביר ארעין, אבל כל זה לא מספיק, גדולי החרה ורועת צריכים לבדר את רעיון האגדה על כוריו.

אחר מיתורי מקורי ירושלים וחי מאין אפר יז פעם

מקסימה ובתנין רב, שכמסקנא אחרונה לו, הוא קורא חנר תורה מירה, אלא שבכל זאת הוא עומד ודורש, ש"הציונות" והו דבר אחר נכסרי ואופני הוא הרבר שהוא בעצמו מורה כי, בהתקשרותה הרעיון הציוני ובשפה העברית, הצליחה השפה הזאת להתאחו בקרונה המובה עד שזא בכלל יוכלו לגרשה מסס, והתעשפה בדג ציון כל כך עד שאחרים חושבים שהשפה האמיתית-היהודית הזאת הציונית היינו הקי (מן המצר 277)

הסופר בובליק יודע היטב שהתנועה הלאומית החפשיית איננה ציונית המיטה ואף לא תהב ציון, אבל הוא איננו יודע שהתנועה הציונית המונחנת בידי ההסתדרות הציונית מכוננת על ידי בדרך זו של התרבות הלאומית המופשטת ומנוערת מתורה ומוסות, ועוורת על ידה בצול המימותם של החמונים היהודים השואפים לציון, עיר כזו רוח אלפים שופכה על בחוריו, וכי כל יהודי המסייע להסתדרות-התנועה זו ולסודותיה מסיי להריס כח ההרבה והשפעתה ורוחה בארצות ואינו עומד על בסיס מעותו זו ימים רבים.

שמשו הדברים והמושגים מצד ההסתדרות הציונית וכל המנגנון שלה, הניחל לכסות על מצב החברים במשאון וכל מי שעלול למעוה טועה, ותאכזב כל מי שרונה למעוה ואין צורך לומר כי שרונה למעוה, שחכילה לזר, הנה כי כן אנו מוצאים שרבים אחרים מאהנף תמיני של ההסתדרות הציונית באמריקה ובכאן, עוסקים בפרך ובתעמולה לטובת קרנות הציונים, קרן היסוד, וקרן הקיימת, ורבים אחרים פהם עושים תעמולה רק בעד, קרן הקיימת, אבל בעד, קרן היסוד, לא, ושענה עוזכה בפיהם שקרן היסוד משפשת לפרנסת עולים ותלוצים, ומחליי שבת נהנים מפנה לכן אסור לסויע בירה, אבל קרן הקיימת, הרי היא מיוחדת רק לנאולה הארצה או הרי היא רק, משהו, ספני הרכבים האלה מעלישים כנראה סוף קטן אחד מתכלות קרן הקיימת, האומר שהוא עוסקת גם בהכשרת הרקע, ושואמנם להכשרה עולה לפעמים במחירי על עצם קנית הארצה, וזו הרי היא כבר שוב פרנסת עובדי עברה, ובכל זאת חתרי פרושים את הדבר — וחלל בין האחרונים נמצאים גרובני אגדה הרבנים באמריקה.

ובכל זאת ואי אפשר לשני הפכים לזר, כלפיפה אחת, ולמרות ההשתלשלה להשקט והשקטת לחפזי על המעשים הטובים של הציוניות, ולחפז בכותה, בוקעה ועולה האמת בכל מקרה והורסנות ואנו רואים לפעמים גם ההנגשות בין עניי החרות הנאמנה ובין התנועה הציונית, וכך הי ציוני תהנוך.

(המשך יבא א"ה)

באגדה

בעד בנין ארץ ישראל ברות התורה

כידוע החלל בישיבת הועד הפועל האחרונה לחלץ בתעמולה רחבה במספר אירופה לטובת בנין וישוב ארץ ישראל ברות התורה, וביחוד לטובת בתי התנ"ך של אגדה ישראל בארץ ישראל, לשם זה חלל שחרב משה בלוי מנהל מרכז אגדה, בארץ ישראל, שאלו עניי איוה וכן שבו ופתח את התעמולה לטובת התנ"ך של אגדה ישראל בארץ, חריות-התפתחות-מבואות-חקי-חוקר-החלצת-הרכי-שש-בלוי בעבודתו, הוא מקבל בחבה בכל מקום בארץ ואנשים חשוכים בעלי ערך גבוה מוסרים את עצמם לרשות המסרת הזאת, חרב משה בלוי התראה בונה עם חריות האמריקאים משפורקקוב, חוסיקין קופציאני ומרגינוי שיש"א, והם מלבד נהנים הפרשית, הבחינו לעורר לתפוצה תעמולת זו בין גל שדרותיהם.

כמובן לפי החלטת חשיבה יצא חריר עתהרמן מנהל המרכז לעניני ארץ בפרנקפורט לבקר את מרינה ויוסופאיו לשם הצעת רעיון האגדה ובנין הארץ על ידה, פרטים מלאים מתקבלים, מתערים שבקר המראות על הצלחתו.

בראשונה בקר חריר עתהרמן את חריר הרשמה סובאטואי, ביום ב' ותקוה, בתחתית חילכת קבלו את פניו ביב התבולה חישולת החרות, "מורית" עור האוהר חקיר נאם חריר עתהרמן לפני קהל גדול עי, אגדה ישראל בכלל ועבודתה בארץ ישראל, תואם עשה דורש גדול על השומעים שחיו קבין כל שדרות החושבים חתירות, בליל שיק חמוס חריר עתהרמן אל בית אכנתה ואין צעירי חרירות וגם לפניהם באריותה, יש לנו — אפר חריר עתהרמן — הרבה מנהגים, ואולם חמאם חכי גדול שעלינו לחתום גרוב בכל ממצאנו, הוא, עס"האריות" דק בכת-החרות-ובאחר-נך את ידרכנו לבטחי, ביום חשבת לפני חתרת המוסק דרש

השבוע בארץ ישראל

מודעה

(רשמי לעיתונות)

בקשות לרשימות עליה ובקשות רשות להשתתף בארץ
מאת אנשים הדורים בנפת ירושלים, התקבלה באגף הענייה
והנסיעה, בנין פתח, בימים השני והחמישי בשבוע בשעות
2-5 אחריצ במקום בשעות 8-5 אחריצ שהיה נתון
עד עתה:

הנהיג ר' מנדל אלטר שליטא בירושלים.

ביום ד' עם הרכבת הראשונה הניע ירושלים הנחיצ
מוריד סעודת אלטר שליטא ראב"ד פאביניץ ויור אגרת
הרבנים בפולניא, בליות בני הרד חיים אלעזר חיי, רבים
מנכדי ירושלים נסעו ללוד לקבל את פניו, ורבים נסעו
לכיתה. ע"י תחת הרכבת בירושלים קבלו את פניו ביכ ועד
העיר האשכנזי ואגרת ישראל וקצא נדל.

הם מתאכסנים במלון רוזנשטיין, בירון כואם!

פרי התנוע הציוני בארץ ישראל
בהארץ נליון 2286 מפרסם המורה הציוני מר ק.
סלמן (מורה בהתנחלות בירושלים) שהוא שאל בעת השעור
להתמדות בבית הספר שהוא מורה בו: מ"א מ"ח
נח ק ד ש ה י ר ו ש ל מ

ע"י השבוי לו המורה והתמידה בבית אהת: מ"א מ"ח
ש"י ש"ו...

עובדא קצרה הנמסרת שחור על גבי לבן בעתון בארץ
ישראל, מאת מורה ציוני העובד בעבודת ההוראה עשרות
שנים, מרבה בעתה על התנועות של התנוע בארץ אשר
הציונים פשטנים את הדור הצעיר.

בדע התנוע מודיע כזה וצואים שלוחים לעשרות לבקש
נדיבות לקרן המדור למחנך בבתי ספר אלו.
התקווה הנדיבות התמידים עניניהם לראות מה שעושים
עם כספיהם?
מסכים להבחירות העליונה.

בימי ימי סבת היתה אספה משותפת של ביכ הנהלה
אגודת ישראל וועד העיר האשכנזי בנוגע להבחירות העליונה
בהמשך להאספה הקודמת בענין זה, הוכעה ההחלטות
ע"י שלוחים הושגת דרך לעבודה משותפת. ע"י האספה
השונים שנחפסו בקול ישראל, מצאו לנכון אלה
העושים המיד, אחרות אחרות, לעבוד ע"י עצמם מבלי
להתחשב כלל עם הצננה הירושלמי החדש, האספה קבלה
כשביעות רצון את הדעת של ביכ האגודה וועד העיר
האשכנזי ע"י הצעדים שעשו בחוגים שונים, אחרי ההפסקה
התמידית של ועד הלאומי, להבטחת זכותם של היהודים
החדשים בעיר.

בהחלטות צעירי אגודת ישראל
באספה העד שחיה בארץ ימי סבת, החלש לשת
ליסוד הכרת מנהל, המנהל, אשר מסורת הדת קרן
התורה והוראה, בנין ארצנו הקדושה בדרך התורה והמצוה,
התענינות מפתחת באופן כללי אשר יקום את כל שורות
השוב, ויכניס לוח השתתפות והתענינות החדש, 22
חברת, המנהל, תסמך בע"י קצת מעורבת ומבשרת אשר
עלי יוכלו לנסוע ע"י פרי ההצלחה של האוסה הישראלית
יוקר האשר.

נגישת המסורת גדולה ביחוד בין החוגים העניים
על אשר הממשלה לא מצאה לנכון עד היום להסיר את
האספה מעל-המסות-הארץ, ובשום-המקום המבואר סתם
עודה מסבות שונות ביוקר הדול, ביחוד סובלים מזה החוגים
במחלות שונות ומחלות בארץ, אשר וקומים מאד זמק
בשריבה, ואין די העניים משנת למחיות גבוהים כאלה.
מאת המערכת.

מחוסר מקום נשטמו מגיליון זה, התקיים באגדה
בגולה ועוד.

תל-אביב *

הנהיג בחית שארית ישראל
ביום ד' ח' חג הנהיג נערכת, הנהיג, בהתנחלות
שארית ישראל, מוסר אגודת ישראל בתל-אביב כל התלמידים
התאספו בליות חדרים בבית תחית, אחרי שארית התלמידים
הקיים את גילוי וחובות, חג ילד אחר לפני החוגים
למליא ומה מענינה ויפא על הקהילה של ככתתי.
אחריו נאמו משקמים מן החסידים הכי נוחים,
שרבד יפה מברין כנחם מלחיה - על גם - תנועה מנקודות
השקפות שונות, והוציאו מסקנות שונות על התנהגות
הקיסרים בדרך חתונה והוראה.
(י. מאדא)

שרי נבחרים מבין התלמידים, ארין עולם, גירל
וכו, גילת הכרת של התנהיג היתה הרצאתו הנלהבת של
מנהל החית הרד ברין רבינוביץ לוי, בהתלהבות גדולה
תאר את שלשלת ההסתדרות של גם תנועה, את מעשי היונים
המספרים ברמסס כרגל נאווה על קרשי האוסה ומסירות
הנפש של שרדיו ע"י קשר את דבריו עם הפסקה: ומסורת
קנקנים נעשה גם "ששונים" אל הקרשי ששונים אלא
"ששונים", הסוק בברכים מעוררים על ההכרה העצמית של
התלמידים שהם, נותר קנקנים, וה"ששונים" ושצורכים להמשך
את יסודי החירה בחשק וכו', אחרי ההרצאה הפקיסטה
הלך מברנות ומתוך מצב רוח מרומם ובתנויות רבה הלכו
הנאספים לבתיהם.

א. גרינבלו.

צפת *

הספר
'סמסם הנהיג כולל נאציצין הוכרו סספר מר על
הנהיג הק' בעליו וצוקיל ביום כ' כיכ כסלו באולם ישיבה
בית חתם סופר, הקהל הצפתי בא בחסותו לכבוד שם הנפטר
הגדול יציע ועמד צופן בהאליס הגדול, הספרותו הרחב
חברי ברהיג היו ואחרים מחכמי הישיבה הכניק, תארו
בברכים חמים את גורל האבירה לעם ישראל ועוררו את
הקהל ללכת בעקבות הצדק ללחום מלחמה הקדוש לחוק
והדורות המרדנים ורחיק, כל קהל השופנים הורויו כנחל
רשעה לוכר שם הצדק, תנצבה.

הסכני בצפת
בערב שבק ביכ כסלו וכזה צפת למודעה ראשונה
בדבר הליל שבת פוסקי מצד התכונה הוה, בחודע הדבר
להרצת הר' אברהם לוב וצברסן שליטא, ראב"ד, רמזק
— ביכ השבין בבוקר שנה חתם את שש הבית כיו
להתרוח בחברו ועוד למנוע צער מחפיר זה, דבריו עשו
פרי ואחרים מחכמי העד הפריעו את הדבר, ככין נצאו
ביניהם חצופים שכאלה שלמרות מחאת הרב שיחי המשיכו
את ר' מעשיהם באמתלא א"ך באים לאסור להם מה שכבר
חותר הדבר בירושלים ע"י רב נאור אחר, כיו הוא הדבר
שהיהודים החדשים נאמם דובר ר' יצאו כרש אחר ויצא
וכלי שום משא פנים ויתארגנו לחשיבת אחת מיוחדת לרש
את העד מקבלינו בעוד מועד כי אחיכ נהי' מהצדקים
ואינם נענים חיי.

ביום א' כיכ כסלו מודעה חגיגה נהדרה סמסם בית
הקד לבנות בית יעקב מוסדה של אגודת ישראל, נחלו
אמחות הולדות ועוד גבירות נכבדות מלשכני עירנו
שהיהודים הראו חריצות מרובות, מלאה והבנה מרובה, כל הנוכחות
הביעו את ההתלהבות ואת שביעות רצונם הנמוה, מה נהרף
היה המראה כשחילוקת הקטנות בעת שחלקו להן מנדנות
כרכי כולן את החביות הראויות בקול רם ובמעט נכון, המורות
מראות חריצות ותריר בחנן, והנהגה, ותנוחות ראו דעת
אשר מלכר מה שמחכים את הכנות על מחרת דת ישראל
גם כלמסרים הן עולות ביריעותיהן ובפתות כשירותיהן על
יתה המוסדות מעין זה.

י. מאדא
מכתב למערכת
כבוד מערכת קול ישראל
נא לתת מקום בעתונכם הנכבד לשורותי אלו
במאמרי בגיליון הקודם בשם, פנעי חמים במבשרתי אלו
את יום העצירה להחשיבים שלא קבלה על השבונה את
התקת המים, כפי מה שנודע לי ביצע האחרון השתתפה
העצירה בעורה קטנה וחניניה.

זאב שמני

לחריע כי בבית מספר השעונים והכשונים של המירמ
יעקב וואלפא ובנו
— נתחדש סנה האפסיים —
מכונים ועושים משקמים סמיותהמורכבות ששורות
למי מספרת הרומאים, ביוק נמרין.
מכיר נכבדים משקמיריותה משקמיריותה, עי
למספרים חיותה נבחרים;
מבחרות למשקמים: רוביות מעלעלור, נוקל, מכל
המקום, כל מיני משקמים - מן החסידים הכי נוחים,
כטיים קונים על מיני כפי חובת חובנים מובנה (ויסמאין)
במחירים רציים.

ירושלים רחוב יג יג 80

בעזרת

מחיר הגיליון: גרוש מצרי

גיליון יג (236) № 14

קול

ישראל

עתון הרדיו שבועי

תנאי התרומה

בארץ ישראל
לשנה 50 גרוש
לחצי שנה 25
באנגליה לשנה 15 שילינג
באפריקה 10/3 דולר
בשאר הארצות לפי הערך הוה
אמצעות ההולשה הנמוכה
חצי המחיר
על הפניות להכניס במקום
את דפי הפניות
הסלי: הסתדרות
אגודת ישראל
החריא:
רד עקמס מדיש כרו
רפס הרש צוקרמן ירושלים

מחיר המודעות

כל שורה שש 4 גרוש
למודעות דתיות
אנחה הנחה
אין המערכת אחראית בעד
הוכן המודעות ובסגנון.
מאפרים וכתבות שאינם
נרמסים אינם מושבים.
האוריסה לכל עניי המערכת
ירושלים: רדיו
Redaction "Kol Israel"
P.O.B. 513, Jerusalem
Palestine.
מספר התלפון: 451 Tel.

VOL. VI JERUSALEM
FRIDAY 31 DECEMBER 1926
שנה ששית עתק ירושלים חיי
יום ו עש"ק פ' וארא כ"ז סבת חרפ"ז
סופה ל"ז

הופעה חדשה בספרות הרבנית!

יצא לאור - ספר הנקור השלם, ספר שמושי לקורי-הוראה,
שומטים ומקרים, כולל חלק הפנים חלק האחרונים ויתר
האגדים הפנימים, עם 22 ציורים נוסף לוח כמה עננים
שש להם ערך מיוחד לחוגי בעלי-החוראה. — מאת הרח"צ
ר' ששח-קאלין מביאליסקוק, הספר החודר בחכמו דעמק
הנקודה האחרונה מספין בסדר עניניו, פרשיו והגדרותיהם
ועוד כסגנון מסביר.

הספר מלכר המפלט: בחי"ס 6 והובים ובאר"י 4 שילינג
להשיג אצל המחבר על פי כתובתו
Rabbi S. Malin, Bialistok, Jurowosko 32

קול מבשר

לסרגן ולרגנן ולכך סאן רעוסקין באריותה חיי
אחכבר להודיע כזה בשער כת רבים היתה מסכית
ההשתנות והתחלפות דרתי ואחלי מאוסושש לפה ביקסובין,
מדרותי שתי רובם, למעלה ראש לא נתנוי להלך איוה
זמן את המספר וקובץ הרבני "הבאר" (שהגני מו"ר)
פעמים בשנה וביה נבר הוצאתו לאור עשרה ברכים) ע"כ
לעת שנתתי מהמון המדרות וחוקתי אע בעת והעצמות
של שאוב כוחות חדשים וירעננים לחור עשרה ליושנה ולראות
שמעתה, ה"ב א"ר ישמור חוק מלכות ויתן מינו בעתו
ובסוגו מדי רבע, ורבע שנה באופן ישר וגם ליופיה ולפארו
בדמות ואיכות באבני שהם ובאבני מלאים ככל
מקצועות תחנין.
הגני קורא אליהם בקריאה של חיבה, ובאופר המעריך
עורו נא! התעוררו נא! התחזקו נא! למה כעת דבא על
החתום למעט קריאה אשר מצער הוא לפי ערך יקרת
מסורתו שהוא לשנה 20 שילינג וחצי שנה 10 שילינג וקנות
את העשרה ברכים שייך עד בה שמחור כל כך
5 שילינג וכולם בזה 40 שילינג וכן כל אחד ואחד וכול
לשע חרודי תורה הן בהלכה הן באגדה וישות חולין
וספורים, משלו או משל אחרים ויח' נרמסים בשמן בברכים
הבעיז וכן הבחורים המופלגים יכולין לשע החידושים
והתפלות שלהם ויחי נרמסים, ביה"ל" (הוספה להבאר
שוילר בכל מעם).

וגם המתבירים והמוליים וקולים לשל עקועפלאר
א"י מכל פרי שחיל ובשכר זה ויחי נרמס מודעה עבדים
בשערי "הבאר" וישיו ע"י הרבה קונים מכל קצו חבל,
וכן סוחר ומסחר, ספרים מכל המדינות וגילון, דבא בחלישין
עבור הבאר עם ספרים ודל"ב.
חיק צבי חירש פירדלינג אבדקס ביקסובין וחגיג
העורך והמלכר המספר וקובץ הרבני "הבאר"
Rabbi H. FRIEDLING
Stacja Trawniki — Ziemia Lubelska
BISKUPIC (POLAND)

כרכת לכבית

הגני סכר לכבוד ידירי הנכבד החסיד המפ
ר' שמואל נרגום נ"י וויסמן מלודו
בכרכת מ"ס לכבית להכנסת בתו הכלה
סרת נ"מל לאה תחיל לבית האורוסון
עם החתן חתן חתן בחי' יהושע שירלם נ"י
כן החסיד המפ ר' דוד נ"י מופלכסין מודוואל
יהי רעוא שוכנו את ביחם כבוד ישראל סבא
ירושלים

כרכת מזל טוב
אנחנו החיים, מברכים בזה את חברנו לעבודה
מר יצחק צבע ויעתו
להולדת להם בת
ויכו לגולה כרוב אושר
מועלי רפום צוקרמן.

הסתדרות מועלי אגודת ישראל בירושלים עתק
כל החברים מתבקשים לבא הודע

הגני כוח לחריע לחביו פאני שבכיו: ש"ק פ' וארא כ"ז
סבת ש"ו חתי איה

כרכת מזל טוב
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

מנהל ישיבת לומזה בפנת-הקור
אני מברכים מעולם לבנו את כבוד חברנו חיקר הרב המופלג
החייב מר משה שמחה פירדמן נ"י
לארשיו את העלמה הנכורה

זמן הדלקת הנרות

קרב שבת 4-28
שעון ששמי 5-88
זמנ 4-9
זמנ 5-19

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

משה שמחה פירדמן
הנה רבקה רוזנמל
(פנת-הקור)

[illegible]

שנה ששית עתק ירושלם ת"ו
יום ו' עש"ק פ' שמות י"ט מכת תרפ"ו
מסעה ז'
מסרת אגודת ישראל
לפתור ברית התורה והמצוה את
המאלות השנוות אשר תענינה יום
יום על הפרק בחי"ע ישראל.

הצעות תמונים לחוקת הבחירות לעיריות

הוד מעלתו.
הננו מתכבדים להציע בזה לפני הוד מעלתו את
העדותנו על העצת הפקידה. המתקנת את החק בנוגע
במחירות העירייה, כפי שנתפרסמה בעתון הרשמי של
משטרת א"י, ביום 11 אוקטובר 1928 בבקשה לשם לב
ימקרה העדות. והנה נתקבלו באספת ועד עירנו, אשר
נקראה לשם זה.

א. סוף ג. א. שהוא נתון פשוטנו (א').
על הספק הזה יש לנו להעיר שחובות העציר
לחוק על כל חובשי העיר, גם על שנתנו מדינות אחרות;
אנו רואי קצתו ההתחשבות האלה את זכותם
האנשים אשר יהיה בהם להשליט עליהם הזכות. ההכרזות
הפקודות שמתרע על זכויות העדות, מפני הפחד
ההגיוני שכל נתון של תחבית יהיה לו ביטוח כל במעצרי
מאותו החוק דרוש שגם תתחייב הרים ויכולו להשתתף

בבחינה אם לא בחור נוש מיוחד, אבל בחור הרשע של העדות אשר איתנו הם שייכים.

הנתינת חסד ההשגחה על הפקודה לבגדי מסיור את הנחת העירי לזיו אנשים שלא המספרין להכיר את תנאי העיר ושאינם יושבים וסובים קבע בארץ אשר מפני כך אין להם ההתענינות הדרושה לתקון העיר והנתינת חסד העיר.

אם יש נמוקים להמססלה בכללי השווה את זכרה
 ודמיונה הורים עש ומני איז מבקשים אנו לפחות לשנות
 ופסני כך הי ראוי לרדוש מאז תנינים וים ישיבה
 עכלה בארץ אבל לא נכון הוא קשם וזנה הבחירה
 מתהנינים הורים שגולדי בארץ ושהם חושבים קבועים בר
 מים הולדם.

אֶת הַקִּדּוּשׁ בְּפֶה הוֹד, וּלְחַת כֶּה וּכְזֹת בַּחֲדֵירָה לֵאמֹר
הַמְּנוּחִים הָיוּ שֶׁנִּלְדוּ בְּאֶרֶץ וְלָרִים כֹּה כֵּל הַזֶּה יִשְׁכַּח
קָבֵעַ, אוֹ לֵאמֹר שְׂוִיבוּשֵׁם מִן חֶמֶשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל קָבֵעַ.
כֵּן מֵעַתָּה הֵן רָא, אוֹ מִסִּי עִירָה בְּכֶסֶם שֶׁל 100 זֵכִי
לְחִצְתָּהּ

מתוך זה שהפקודה נותנה בזכות כהנדה גם לאלה
שאינם נכנסים דלא יינדי נראה רצון הטוב של הממשלה
להרחיב את חובת בעלי המכונית, לפי זה הנה הנורא ש
100 יום מוגזמת קצת, איז היא ארץ עני ובמקרים רבים
דרים שכנים אחרים כבירה אחת, אשר הם העושים הפשטה
לי היום שחוקר לפי חשבוני הכנסות, אינו עולה 1000

גם כל דור, בכלל ויש ערים באי ששבר הדירה הן נסך ואחיו עם העירי הם פחותים, ועי הנהגתו של 100 עם העירי נקמה וכות בחירה מתקן גדול של ההושבות, א במקום איבדו סאת המסלה להחשבב עם המצב ולהעיר את נורמת המס הנהגת וכות בחירה להעירי להמשיך ג

ב. באורו הסעף. ענינו שולטו סמי עירי לפחות
כדי סכום של 100 ג'נ'.

א. מקבצים סאת המטפלה להוסיף תמן-פוח-ג
בנוגע לחשולום עם ע' נבטו דל' נייר. המצב בירושל'
הוא משכונות שלטות על סאת. בחינם רשומים במשול'
הרמטיות על שם אחד, אם בחור. נאמן על רכוש הקדקד'

אין בתור: נאמן: נבחר: מאה: כעלי: הנכסים, ויצא: פון: שיש
איש: אחר: משלם: את: המס: על: נכסיו: דלא: ידיר, עבור: בעד
נכסיו: דלא: ידיר: רבים, או: עבור: דירים: רבים: ששקלו: א
המרים: כמחנה: מות: המקוריים, ולמ: המקורה: תישלם: ש
אלה: וזות: הבחירה: להעזיר.

אם הם גרים בחור בליל הכוכים חתמים, או בת
מקבלי מוחות, מחקשים ודלחם זכות בחירה, או הב
שולם עליו סם על גבסו רלא ינודו של 50 גים למצער.
ה. סעף 8. לא ירדנו לסוף דעת החקוקה. טרוע כשיש
בעה שנה. הניסיונות או יותר יצטרך הוועדה למסר
במקרים כאלה צריכים דוקן סטנדרט החברת

[illegible]

החכם יוחנן בן עוזבאל, שהתגורר בלוד, נחשב לאחד מחכמי ישראל. הוא חי בתקופת בית שני, ונודע בשל חכמותיו ופירושיו לתורה. יוחנן בן עוזבאל חי בתקופת בית שני, ונודע בשל חכמותיו ופירושיו לתורה. הוא חי בתקופת בית שני, ונודע בשל חכמותיו ופירושיו לתורה.

ערב שבת	שבת	מציאו שבת
7 - 4	ששון שמש	7 - 5
8 - 4	דאר	8 - 5

במקום הומנה פריטות

הננו מתכבדים לחזון כזה את כל קרובינו, ידידנו
 וסביבתנו להשתתף בשמחת הלילה הצאצאית

החנה הבחור החשוב

זאב וואלף

יוסף

שתחי' אייה בששנים ביום ו' עשין' ש' שמות
 בשעה 9 ערבית

בית אה' הכלה בשבועת נכחת ישראל

אבי החתן

אם הכלה

לאה לעווי

ברוך וירא בלויא

אמנות הר' דוד בריי' ויל
 בת הרב חיים מאן הי"ו

הגנו מתבדלים לחוסין את כל קרובינו וידידנו
מכרינו ומסבירנו ודחתהם בשמחתנו ביום הניסיון
את בנו הבכור הנולד לנו בזה למושם כבדונו של
אנחנו איזה ביום ב' בשעה 10 בביתנו הלאביב
צריך רבינוביץ ורעיניו נחמתי

מחבשו

הרב' ולמן דעונו מתבסס למנוח' לוע' העיר האשכנזי' ולס
מכתב שהגיע על שם' לזמן שלישי' מראסבוריו אמרי
מרב' אנרת ישראל' בארץ' מרב' בברכה מול' טוב' את'
ר' בנימין ברזל' היוו מסבירי' לעושי' כחו חתי'
הרב' בארץ' ואנחנו' היו' לארצו' כחו חתי'
הידי' כרוך רבינוביץ' מנהל' החלמוד' תורה' כהל' א'
לחולד' דנו בנו הבכור'

סדר רב עמרם השלם

סודיעים בזה שבדומם חרזה שמואל נקראו יד
 נמצא לזכרה סודיו .ספור רב עשרים חשלים שנים
 חתולים במקומים עני חרצה ארץ גיב פרומסין ולי
 התנאים נוחים
 אחוים אחרים מחסבים סוקרסם לקול ישראל
 בזה ינו לקון חרזה

מנו והפיצו את עתונתנו

הוא יאמר ויהי חסדו עליהם.
וזהו דבר האהבה של הפקודה לבנות מסור את
עירי לידו ואנשים שלא המספיק להכיר את תנאי
אנשים וישובם ישובם קמע בארץ אשר ממני כן
ההתקנתו הדרושה לחקן בארץ וזוהי הנחמה הישירה
המבטיחה לדרוש נתינים ויהי ישובם וזהו
אריך אבל כן נכון הוא קצת וזוהי הבחירה גם
החיים שגורלו בארץ וישנם חושבים בקושיים בה
לדם.
יש נוסקים הממשלה וכלת השוואת אבות
היה עם נתינים אים ממשלה או לפחות זכות
הדירה בפרש הזה ולחל בה זכות בחירה לאדם
החיים שגורלו בארץ לרבים בה כל הזמן וישבת
לעלה שיושבים גבר חמש ועשרים שנה בארץ
עצו.
ד. ר. או מסי עירי במסובם 100 גים
נכון זה שהפקודה נותנת זכות בתורה גם לאלה
אשר לא ילדו נתיני נראה דיון חשוב של הממשלה
אחת בבעל הבחירה לפי זה הנה הנורמה ש
מאונת קצת. אי היה ארץ עני ומספיק רבים
אין להם ארץ עני ויהי הממשלה

כי אם אחרים ביררו אחת, ואם
 שחלו עליו חשבון הכסברות, ואני עולה 1007
 דור, ככלל עשירי ששבר הדירה הוא
 וזו עם העירייה המפורסמת, ועני הנחתה 100 ג'ם
 יקצוה וכות בחירה מלך גדול של החשבונים, או
 יקצוה מאת הממשלה להחשבון עם המצב ולהודיע
 את המס הנחתה וכות בחירה להעירייה להמשיך ג'ם
 באותו המסוף, שעליו שולמו מס עירייה לפחות עד
 100 ג'ם יצא.
 וכן יקבעו מאת הממשלה לחוקי-תקין-בית-גם
 השלום עם על ג'ם וזאת בחירה המצב בירושלם
 כמנהג שלמות ג'ם, ולא יחייב חרשום מיוחד
 על שם אחד, או בחור, נאמן על רכוש הקדש,
 נאמן בחור מאת בעלי הכספים, ויצא מה שיק
 שלום את המס, או עכר דלא יעירייה עובר בזה
 או יעירייה חכם על ג'ם דור ג'ם, שקבלו את
 מתנה מאת המקדשים, ויצא המקדש להשלם סכמ
 ת הבחירה להעירייה.

לו סם על גבס רלא ונירו של 50 ימי למעור
 קיה ט לא ורנו לפס דעס הקפודה מדוע בששם
 תו ושיסו או וורר וצמר המועד למסר של
 עליו ויהי מבלקום שיש קר שיטה חתה למורה
 שמשויטה הכוללת רק חלק מהחשיבוים יספיק
 ותחם פחות בשביל מועד של אחת ושיטה
 תהיו חלוצות תיכ או משיגה לנו חציע לשוטה
 מעלתו בחקו שתגנו כזו החחשבות הראוי
 שכליו חוקת המבורות אשר תחעיר למען אפס
 תי גדול מהצור לשחוק במבורות באי כחו

החילוניים החרדים, הקוראים לעצמם "מכבים" קנו מגרש כלבה של ירושלים, וירושלם היא חרדי בארץ ישראל, מאה שנים ומעט, וישראל היא חרדי בארץ ישראל.

היהודים בירושלים, שכיום על פי המגרש ספוגי קרשות השבת של העיר הקדושה, ואם, צעירים ויהודים מחילים שבת בפרהסיא, מלעבים קיש הקרשים של הלאם היהודי — את השבת — בפרהסיא, לנתח רוח להורים וכלי יקלול נחת בראותם שבתהחזקת ליהודים אשר ישלך את היהדות הלאה, ובכדי להגדיל העלכון מתנסס פעל למגרש החילוניים מחללי דת ישראל, יגדיל יהודי אשר עליו חרותה מלת, מכבים.

לא דים החילוניים בירושלים אשר יקשו כרגלם את קרשות השבת של הלאם הישראלי, לא דים שהם מלעבים בפרהסיא באמנת ישראל אשר השבת היא אכן פנתה, לא די להם שהם שתעבים ויוקדים בפני האוצר הכי גדול של הדת הישראלית שהעבירו והחריבו אתם בכל ארצות שונות, כל זה לא די להם — הם משמשים גם את השם שהוא כל כך מקודש בהיסטוריה היהודית, הם עושים זה עוד תחת השם אשר הוראהו בהיסטוריה היהודית: מסירת נפש בעד דת ישראל.

— צלם ברויכל

והיהודים בירושלים מוחים כנגד הלוי הדת הפורא, כנגד חילול השם וחילול הקדש והרב קוק (י) מוזהר, והמתחה צריכה שתחשע מסוף העולם ועד סופו, כל מקום אשר ימצאו שם יהודים אשר נשארה להם עוד יראה הכבוד בפני היהודים, וראה הכבוד בפני ההיסטוריה היהודית, ואשר ירצו בארץ ישראל יהודים ולא חילוניים.

לא בכדי לרכוש ירושלים של משהו בכבוד בשבת חתנה האומה הישראלית שמנה עשרה מאות שנים, לא בכדי לרכוש ירושלים של הלוי דת ישראל וקנין בנות ישראל, להיות את פרומותיהן בשעת, הרחלת גירות, בעד בנבחרים בנבחרים, בעיר הקדושה, לא למען לעצמם, להם ירושלים של מכבים, כאלה התפללו עליה היהודים שכלל כבוד הארץ מספר רב של דורות ושכנו לבם לה.

לא בכדי לראות בירושלים משחקי כדור בשבת באים היהודים בכל העולם, מתגלה רוחם של לראות ארץ ישראל יהודית ושבת יהודית, לא למען ליצור ארץ ישראל כזו אשר יחפצו המכבים, הלוי מרכיב דרש בכתיב הכנסיות של כל העולם ולא בעבור זה מאסמים כפי בכתיב הכנסיות הלוי ובמקומות אחרים אשר יתקבצו שם יהודים שלא השליכו עריון את היהדות אחוריהם, נכס, יש עוד נקודה חשובה ביחס להמכבים-החילוניים בירושלים, בהתחלה אני רואה שנשוא הכבוד של המכבים בירושלים הוא קולוגלי קיש אחד האישיות הראשית בהתנהלות הציונית בארץ ישראל, כוח באים המכבים-החילוניים ביחס קרוב אל ההסתדרות הציונית.

אישיות חשובה בהתנהלות הציונית אי אפשר לה קשר את שמה לגוש אשר ירסם ברגלים את היהדות, כי קשר זה אומר הסכם על מעשה המכבים כלומר: שמקודשת מלכות של ההסתדרות הציונית אין מה להגיד כנגד ההתנהלות המכבים בירושלים בשבת, דבר זה אומר שאין להסתדרות הציונית דבר של נגוד למעשה המכבים וההתנהלות כזו יכולה להיות בהסכם עם הציוניות, כי אם ההסתדרות הציונית חושבת שלא, כאשר נתנה המכבים צריכים הם להתנהל או חי' לי קולוגלי קיש חתשם ואת חרשתם להיות נשוא הכבוד למכבים ולא לכבוד.

זהו דבר שאין להכניס בו משלים עקומים או תרומים מופשטים, סמך נפשן ויכולת הציוניות לזכר חי גיוע עם המעלה בהיותה זו, לא ויכולת הכרה לתנועת חילול דת, להכניס יהודים שחרת קרשות אצלם להכניס חרם של יסודות ישראלים בחייה, ולשמש בה בשעת בתור ציונים ויהודים לאמרים או לא? האין הציוניות או הלאומיות מולידה שום חובב, על שום יחודי לזרז או אף דבר, איננו או אין קולוגלי קיש או לאומי, אישיות ציונית חשובה אחרת לחלוטין להמכבים החילוניים בשום אופן, כי כל עוד קשר זה הוא נשוא הכבוד של פניהם ויהדותם, בירושלים הוא, אחרת, בוחז עמם על מעשהם, וזהו מה, כל האנוכיות החרדית לזה, כי נשוא הכבוד של קיש להמכבים יכולת לחשוב שהאנוכיותם מובילה ציוניות ויהדותם את הערעול של התורה אשר אין להן שום שכיח וזו לזו ועל אי מה לחגור כנגד למעשה המכבים בירושלים.

וזו שהמכבים עושים בירושלים הוא תוצאה מהתעקלות בעד לאומיות בלי דת, וזו פרי אותה התוצאה שהוציאה

הרב עיון מרבר עוד על החנוך, שנוחץ להשתרש אצל השלטון כנגד הנחתו בלסודים דתיים. הרב מאמינאוו מציע, לראש מראש שבתקת הקהלות יבואר בנלוי, שכל רב יש לו הכת לאסור שוחד או קצב, בשעה שהוא רואה את זה לחנוך מהד הדתי, על זה סער ביכ הממשלה שהתחכם בעדה שהוא לא ירשה בשום אופן שהצעה זו תעמד להצבעה. נתקבלו ההחלטות: (1) הועדה מחליטה להשתרש אצל השלטון תשרשה לכל בתי הכנסיות המביעות את חפצן לזה, להסדר בועד בתי הכנסיות שאליו יכנסו ביכ מכל כיכנים, כרי לעבור ברעה אחת בתנה על הענינים הדתיים, (2) ביות ששקיות אחרים פונשים בכשולים בשעה שהם עוסקים בענינים יהודיים שחורים, להשתרש אצל השלטון שיצהיר עיי מכתב-החור שהחל הגללי כנגד, לענינים דתיים כולל גם ענינים יהודיים שחורים, (3) בהתחשבות עם הדבר שישים ענינים רבים שאינם יכולים להפטר עיי קהלות עירוניות לבדן, מחליטה הועדה, במקרה שירושלם תחזות להשתרש אצל השלטון להרשות ליצור קשר אמץ בין כל הקהלות המקומיות שלשל המחוזות: יזוטמר שפיטוקא וקרימינא.

הרב דר יונג נשוא אגודת ההבנים — ניוורק (איפב), בכנסיא האחרונה של הרבנים האורפורקסים באמריקא נבחר הרב דר ל יונג לנשיא אגודת הרבנים והרב קוק למזכיר. הרב דר שרייבער נבחר דר ראשי בעסקים.

פרשבורג (איפב), בפיו כסלי החילול בפעקדיוס (פרשבורג) דר ראשי העסק האורפורקסי יהודי הרב דר שרייבער נבחר ל נשיא סופר ציט וכו לאחיו בנכיר יהודי יהודי ר לוי יצחק שרייבער מכאיוסלי, בעלי התורה ודוד הרב שרייבער במד נשוא הכותל הליצוא בארץ ישראל ונבחר אגודת ישראל העולמית, הרב ארזי עיוני חזמו דר ברושא.

רשמי (איפב), לפני שבועות אחרים הדימו כעלי בתי ויזשא להוטו את הדבר רי אהרן לעיוני הרב מספר לראש את מקום אביו דר דר נח אהרן ונח מנחם לפני ערשים אחרים. הקהל החליטה כתב רבנות באפריס רבנות, הרב לעיוני לרשם אהרן מספרו את כתב ששקלה המספרות לא רצוה בשום אופן דרסר, מרכה ארס מכתב בה פאר זה ערשים שנה, אכל אחרי הפצה רבה מצד קהלת רשמי וספני כבוד אגודת נאות הרב לעיוני בימים האחרונים, קצב את רבנות רשמי, בהנאי שוסידר בחירות חסית בהשתתפות כל המיון היהודי, הקהלה התחבה להעביר את המנאי הזה, וכפי שאפשר לראות מראש, חסית הכותרת את ההוצאה המקומית, התעפלה בעד ישיבת דודניו באמריקא.

ניוורק (איפב), התעפלה בעד הישיבה הליבלינית הרב דר ל יונג המצוא ליו, מנחם המתיבתא בורשע, מנחם מאיר דן פאצקי, השוחה כיום בניוורק, סך 1000 וולד בעד המתיבתא, גם מרכיב קרן התורה בגרמניא, שלח: מכוסים יותר גדולים לסליבוקא ולמורניא.

בנויה

הועדה הראשונה של הרבנים בירושלים, הסוביטות, ורשמי (איפב), בחיוד, הורשאו מוצאים או פרטים מענינים על פניית הרבנים הראשונה ברוס, הסוביטות מאו השלטון האחרים.

הועדה נפתחה בסוף אקטובר בקרמלין, שהתחמו בה יותר 500 צירים משלש המחוזות (יוסטר, שפוטיווקא רפטינא), כמריב נכוח ביכ רשמים של קהלות אחריות רי מכל ערי הפרוניה ראשוני למדברים חי הרב ליוצקי (אלק) אשר מצין את אירסטרסיה השולטם בחי הקהלות הדתי, לא רק בענינים כללי שנאסרו עיי חק, אלא אפילו לענינים אשר חק מרשה אותם, עובדה רבה שוררת מנחתה העקרת של התאספות או לחתור את העשר וישנה ולעמית את חק על גובהה הראוי.

אחר כהדת הנשואות שאלו נכנסו מוכי להבנים וקראו מברית, כת מתאדמיר מילובוויז ודבר שמוירא מליבובוסק.

כשיבית שר הוציא, הרב עיוני על המקרה של קהלת דתה וקצ' ק את השמעה הקופת, של כל בתי-בבית ודאנ רק בעד מחללי נח, יצויר את הקהלה המספרות שחרגו עבור כל חק, ויכולת שבהם לקחו חק רבנים רבים, אשרי את חוק דתה, על חק עיוני מחלליים למנות להמטשתה שחרגה את הקרורים וזה, כמריב נתקבלה חצעת הרב גראמסא שחרג וקב צורה ארצית ולעבור בחיות מאותה.

נתקבלו מאות הגרסות ברכת, כמו מרכיב אי וינה, מרכיב אי מרכיב, רי יעקב רונחום, ציר חסית ויזר המועצה המרכזית העולמית הרב שפירא מפיטוקא (עכשיו בגו וורק) ועוד ועוד.

בחר עורכים ראשים עורכים הספרים היהודים הרב ר' טובי הוויורק, סר ב. א. עקרון — בית הבשיל בעד בחורים יוסר תורה.

ועד, המתיבתא בורשע יסר בית הבשיל בעד הבחורים הלומדים בהמתיבתא, נוסדתי לבקר את בית הבשיל המכיל איבעד חרדים, הנקון והסדר-עומדים על המדינה היותר נבונה, בכל יום נונים בו ארבע מאות בחורים, המוסר הזה כלו אומר כבוד להיהדות החרדית, הספרים.

היהדות החרדית הפולנית עוסדת תחת הרושם של פטירת אדמיר וציל סבעד, בכל עיר עיר עורכים הספרים על האי גברא רבה, בורשע עיר הרב ר' יצחק הלר (מי שהי' לפני רב בקרמלין) שני הספרים בניהבנים מרקונתיים ורייבון) חסון גדול מלא את בתי הכנסת מפה אל מה, בדברים הוציבם להבא אש ראה הנואם על אישיותו הגדולה של אדמיר סבעד וציל אשר הי' כחוסת ברז נגד החרסים החפשים, ועל האבירה שאברה היהדות החרדית, הנציבה, מחלחלה בבורשע.

בין ההחלטות שנתקבלו בחישיבה האחרונה של מועצה הקהלה היהנה גם הצעת האגודה לבנות פקה חרשה ומפארה בעד ורשא לפי הכנית חסון האחרון (המקומות הקטנים בורשע שייכים ליוזרים).

בישיבתו האחרונה של הועדה לעניני נקיון החלש לבנות את המקוה על מגרש הקהלה, גם הצבינו סך חמשת אלפים וחמשים פרס להתחרות על אופן הבנין, נכב.

ועד הציונים בבניין נגש בקובלא לפני בית המשפטים על האדון ראובן דאפנער כי הורק כנבנה קופסת של קרמיקה ישראלי, בהמשך שהי' כיום ב יושלם נבחר הרב.

ראובן דאפנער בא לחנותו של האדון מאלאך (ציוני) לרכי בהתלופו של, הלו לא נתן לו כשים אופן לרכי אם לא יתן 20 גרוש (עשרים פריסות) להקלל, באי ברויה נתן ה דאפנער 20 גרוש ואחר כך קחם בחזרה מהקופסת, הנכב, פען כי הוא יהודי חרד ואסור לו יותן דקקקס הסמטא דהאין.

גם ארבע ערים העירו שהי' ראובן הוא איש ישר ויזש נכב.

הנכ יצא לחפשי... בנמוק שהיהודי חרדי לא יוכל לתת את כספי לקרית חפשיהו כמו קרן הקופת, התספרות ועד מרכיב לעניני חינוך.

לפי האינצויטבה-של-מרכיב אגודת-ישראל נוסד בוסן, האחרון אחרי עמל וגיעה רבה ועד מרכיב ומני לעניני חינוך, שבו נכנסו באי-חכם מספרו אגודת-ישראל, מועצת בירושלם, ועד המתיבתא, ועד המרכיב מכתב הספר על הועד חסני חקני מסימסכה, מכל בתי הספר החרדים במליון לקראת חנוכה כל-פולנית לעניני חינוך, בחור מוכיר ומנהל של הועד חסוני המרכיב נבחר העסקן הודיע פרנס הקהלה א, מ. פרידמאן.

י. בחיילי

המלון היותר נעים ומסודר
בירושלים הוא
המלון ורשכסקי
נמצא במרכז העיר קרוב לדאר המרכזי
מכיל 80 חדרים אורחים ומספרים עפזי חקן חתונות
אמבטאות, מקלחות, וקניניות, אור חשמלי
החלונות משקיפים מעל המקומות החשובים
עיי המלון יפה.
מאכלים אירופיים ומברואים, ומשתמשים רק כפי
מקוון המבואים עז צנורות,
שרות מדיקה וריות, שירותי מלפפיות ואוסטוביליות
אחרונים נמשכים אצל תחנת הרכבת
עיי משרדו המלון ובאוסטוביליות
הכתבת המנהלית: 118 המלון ורשכסקי ירושלים
2008 מספר הטלפון 488 תבת דואר 488

מדו את הדת היומי

הוא הפיר את עצת כל היהודים החרדים בחיפה עם הרהיץ פרקים בראשם אשר אמר לגד נער הפרצה בעוד מועד ואותו רב צעיר הפך עצת יראי ד, ויענו את כל זה גם ידענו, אך מי זה לדינו יתקע כי לא יקום ולא יהי חיי כדבר הזה גם בשאר ערי אלקינו?

האין זה בעובדא מרעישת זאת לזעזע את נפשי לבבני ולחבונו חיו לקראת עתיד בלתי ירצוי כלל?

רחמים שוערים הרבנים בכרום בכל מרצתי נפש היהדות בעיר גדולה לאקים זו, המרס ידעו כי לא ידע מרצת רחם? והרס ידעו כי כן ישעו וכן הפצו של מרצת לשפך דם כמים והוא תחלתו?

ופנינם הם שוב אל כל הצבור העברי אשר רגש של יהדות מוסרית אנושית פועם בקרקע אשר יקום ויפחה, ושוב החילופי הנכבדים הללו את האוריסה הנכונה בפניהם לאלה שאין יראה אלקים בלבם כי אם רגש מוסרי אנושי אשר כבר ידע אבניו אוקן לתת חלקם בין מרצתם והורגי נפש נקי.

לא רבות, יושא תפרשו כפיכם להתחיל לבפרי באלקים אלה אשר ישיבו ידם מכלהם, הם זה כל חק לבם כל חיות זו כל תהיהם לבנות את-הבית הלאפי על משאות הדת הליה, וסחלו לי אם אומר כי עוד נמצא בנינים רבי אשר יפריע בעד יראי ד, מאוח באמצעי כפי כנגד מחללי דת ופריי ברת אלה עתה-גם חיפה חיו להיות האחריות היותר בעד ההפרצות של חילונים בכל ערי ומושבות הישוב.

ואתם רבני ירושלים על מה אתם משמשים? האין די עוד בכל אשר הירעו הלאמים להשחית בארץ קרשני? האין האורע המועז הזה של חיפה אות מלחמה חיו על השבת קדש בכל עיר ארץ קרשני ומיטבת? הנהגה לנו עוד מלה של נחמה כי פרצת פתחת החנית שם לא תפרץ זה דרך גם בכל הארץ? וכו' בתי המלאכה והחרשת לא תחרישו את האוננים ביום השבת גם בכל עיר ארץ ישראל כמו בחיפה, הוצאת הראשונה? אם יורו הרבנים בחיפה להשיג לעשות דבר הלא עונים החובה האחריות להתאזר ולהתאמץ לגרר בעד פרצה ובעוד מועד? ובה נקי כי בכתבם כח התורה העשוי ותצליחו לעצן קיום עם ר בארץ קדש בקדושה ובאמונתם.

יאוש או חרדמה...
(סוף מליון י)

— גם כשלונית פביאם תועלת בעבודה חרי גם בחברי תורה שהשליכו בהם הוא יהיה קשה ואחרת, אחר חיל: אין אדם עומד על דברי תורה אלא איכ' נכ של בפרס ומכשיר שאין שום עבודה מרשית או כלית מתבססת כיא אחרי כשלונית מרובים, אין חכם כבעל חסיון, ורק מי שעבר כשלונית ומיטבת מרובים יעמד בהם, מכלי להתרופף בעבודתו— זהו בעל חסיון אחת.

אכן, תעמדה שמקבלים בשעת מפרס ובשיון ואחריות בכל תנועה, הוא מספלת באופן ברור את הדת, של בעלי התנועה לעבודתם, ואת השקפתם עליה ועד כמה הם רואים בה שאלותיהם שפוכותם לתת לה פתרון ברור, וזו או אחרת, אם המספר מפרס את-ההכלל-החלשן-החלשן כפסל את ורי העובדים, סיון הוא שאין כאן יחס לשאלה מן המין האנושי, כיא מיון נעשה לשם בחינה עצמית, בחינה האשריות והכללית, וזו אלא בשעת- של- חקני- הוא שיש לי אפשרות להמספר ולפעול בעבודה מן, ואם לאו— את אותה שאין תשעה ששחקת בעת יצורך שוב להחזקת להתרופף ולהתאמץ שחבא שעה יותר מוכשרת, אבל— כל הפצת חזו אינו אלא בשעת- של- חקני- הוא בחינה מותרת, ולחיות ורמולאית, בשעה שחושבים שאפשר באמת להסתלק מכל הענין עד שלא תהבם בדידים קשות ואחריות, שמאיכ בשעה שעוסקים בשאלותיהם, בשעה עוסקים בשאלה שהשמה חיוי בה, בשעה שפחליים ששאלו זו צריכה לענין אותנו ולחזקת את ירגו, ומחולתו בקבשת חרבים, להתרומם— זו אין השקלה— כשלוני והשקלה— לא משבר, או חכל שעה למובה, השגות חשונות ונעשות לזכות: אחר-כך-החל חרבים ומיטבת

את העקסומות בשביל העתיד האריך שהוא חרב יותר חשוב מן העבר הקצר, גם אנחנו גורד, ולא נביש, אם הכשיון הראשון הביאו ליד מנתה מן מזר, ועמידה מן מזר, אחרת תחלתה כן-חשובה, שאם אפשר לומר כבר, יצאה מגדר התחלת, וקבלה צורה של עבודה ישובית בבית המסורה בירם עסקיות, וגוונת משוייחם של עשרות אלפי יהודים,